

SECCIÓN DE ENERXÍA DA XEFATURA TERRITORIAL DA CORUÑA

VICEPRESIDENCIA SEGUNDA E CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, EMPRESA E INNOVACIÓN

Rúa Vicente Ferrer, número 2, 2º andar

15071 A Coruña

Asunto: Alegacións ao Acordo do 5 de abril de 2022, da Xefatura Territorial da Coruña, polo que se somete a información pública a solicitude de declaración de utilidade pública, en concreto, e a necesidade de urxente ocupación que iso implica, do proxecto do parque eólico Maragouto, nos concellos de Outes e Mazaricos (A Coruña) (expediente IN408A 2017/21), DOG Núm. 74, 19 de abril de 2022.

Don/Dona _____ con DNI. Número
_____, con domicilio a efectos de notificacións en
_____, municipio de _____,
provincia _____, teléfono _____.

EXPÓN:

Á vista do Acordo do 5 de abril de 2022, da Xefatura Territorial da Coruña, polo que se somete a información pública a solicitude de declaración de utilidade pública, en concreto, e a necesidade de urxente ocupación que iso implica, do proxecto do parque eólico Maragouto, nos concellos de Outes e Mazaricos (A Coruña) (expediente IN408A 2017/21), DOG Núm. 74, 19 de abril de 2022, por medio do presente escrito presenta as seguintes **ALEGACIÓNS:**

PRIMEIRO.- ANTECEDENTES

1.- Por Acordo do 27 de novembro de 2020, da Xefatura Territorial da Coruña, sométese a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental e o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal do proxecto do parque eólico Maragouto, nos concellos de Outes e Mazaricos (expediente IN408A 2017/21), DOG Núm. 244 de 3 de decembro de 2020.

2.- Por Acordo do 5 de outubro de 2021, da Xefatura Territorial da Coruña, sométese a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental (EIA) e o proxecto de interese autonómico (PIA) do proxecto de solución de evacuación conxunta dos parques eólicos Maragouto e Banzas, nos concellos de Mazaricos, Brión, Lousame, Negreira, Outes e Rois (expediente IN408A 2020/144), DOG Núm. 198, de 14 de outubro de 2021.

Neste proxecto indícase que co fin de evacuar a enerxía eléctrica xerada nos parques eólicos (PPEE) proxectados e promovidos por Green Capital Power, S.L. e outras sociedades pertencentes ao grupo empresarial Capital Energy:

- Parque eólico San Cosmeiro, de 36,0 MW, con nº de expediente IN408A 2019/24.
- Parque eólico O Vao, de 31,5 MW, con nº de expediente IN408A 2020/28.
- Parque eólico Maragouto, de 34,65 MW, con nº de expediente IN408A 2017/21.
- Parque eólico Barrosino, de 13,5 MW, con nº de expediente IN408A 2019/30.
- Parque eólico Vilartoxo, de 27,0 MW, con nº de expediente IN408A 2019/44.
- Parque eólico Troitomil, de 30,0 MW, con nº de expediente IN408A 2017/24.
- Parque eólico Alvite II, de 27,0 MW, con nº de expediente IN408A 2019/16.

- Parque eólico Alvite, de 41,4 MW, con nº de expediente IN408A 2018/32.
- Parque eólico Banzas, de 31,185 MW, con nº de expediente IN408A 2017/15.
- Parque eólico Iroite, de 22,5 MW, con nº de expediente IN408A 2019/26.

Así como a enerxía eléctrica xerada nos PPEE proxectados e promovidos por outros titulares:

- Parque eólico Vaqueira, de 12,60 MW, con nº de expediente IN408A 2017/39, do grupo Greenalia.
- Parque eólico A Costa, de 9,0 MW, con nº de expediente IN408A 2019/51, do grupo Greenalia.
- Parque eólico Vilacoba, de 23,0 MW, con nº de expediente IN408A/2020/30, de Villar Mir Energía, S.L.U.

Deséñanse:

- A liña de alta tensión (LAT) 132 kV subestación eléctrica transformadora (SET) Maragouto (30/132 kV)-SET Banzas (30/132 kV).
- A LAT 132 kV SET Banzas (30/132 kV)-SET colectora Lousame (132/220 kV).
- A LAT 220 kV SET colectora Lousame (132/220 kV)-SET Lousame (220 kV).
- A SET colectora Lousame 132/220 kV.

Estas tres liñas e a subestación colectora conforman a solución de evacuación conxunta dos PPEE Maragouto e Banzas, obxecto deste proxecto, e que evacuará a enerxía xerada polos citados parques eólicos na SET Lousame 220 kV, propiedade de Red Eléctrica de España (REE).

Características técnicas da instalación:

As liñas que compoñen a solución de evacuación obxecto da presente tramitación constan dos seguintes tramos:

- Tramo 1: LAT 132 kV SET Maragouto (30/132 kV)-SET Banzas (30/132 kV).
  - Subtramo A: liña aérea de alta tensión (LAAT) a 132 kV. Con orixe no pórtico metálico sito no interior da SET Maragouto 30/132 kV, no termo municipal (T.M.) de Outes, e final no apoio de paso aéreo-subterráneo (PAS) nº 25 (T.M. de Mazaricos), consistirá nun simple circuito de condutor tipo LA-455 SIMPLEX e terá unha lonxitude aproximada de 6.055 metros (sen incluír o van destensado de conexión coa subestación de Maragouto de 29,74 m).
  - Subtramo B: liña subterránea de alta tensión a 132 kV. Con orixe no apoio PAS nº 25 (T.M. de Mazaricos) e final na SET Banzas 30/132 kV (T.M. de Negreira), consistirá nun simple circuito de condutor tipo RHZ1-RA+2OL (S) 76/132 kV 1×630 mm² Al + H165, baixo tubo sen formigonar, e lonxitude 3.122 m.
- Tramo 2: LAT 132 kV SET Banzas (30/132 kV)-SET colectora Lousame (132/220 kV).
  - Subtramo A: liña aérea dobre circuito de alta tensión a 132 kV. Con orixe no pórtico metálico sito no interior da SET Banzas (T.M. de Negreira) e final no apoio 16 (T.M. de Negreira), consistirá nun dobre circuito de condutores tipo LA-455 DUPLEX e LA-280 SIMPLEX e terá unha lonxitude aproximada de 3.582 m (sen incluír o van destensado de conexión á SET Banzas de 34,54 m).
  - Subtramo B: LAAT a 132 kV. Con orixe no apoio 16 (T.M. de Negreira) e final no pórtico metálico sito no interior da SET colectora Lousame 132 kV (T.M. de Lousame), consistirá nun simple circuito de condutor tipo LA-455 DUPLEX e terá unha lonxitude aproximada de 12.551 m (sen incluír o van destensado de conexión á subestación colectora de Lousame de 21,90 m).
- Tramo 3: LAT 220 kV SET colectora Lousame (132/220 kV)-SET Lousame (220 kV). Con orixe no pórtico metálico sito no interior da SET colectora Lousame (T.M. de Lousame) e final no pórtico metálico sito no interior da SET Lousame 220 kV de REE (T.M. de Lousame), consistirá nunha liña aérea de simple circuito, condutor tipo LA-280 DUPLEX, e terá unha lonxitude aproximada de

221,28 m (sen incluír os vans destensados de conexión coas dúas subestacións: de 78,53 m á SET colectora Lousame e 38,36 m á SET Lousame).

Todas as liñas aéreas disporán, ademais do condutor, dun cable de fibra óptica tipo OPGW-48 para comunicacións que efectuará, tamén, a función de cable de terra, mentres que a liña subterránea contará cun cable de fibra óptica monomodo para as comunicacións.

O tendido aéreo ten unha lonxitude aproximada de 22.409,28 m (sen incluír os vans destensados de conexión coas subestacións) e o subterráneo de 3.122 m.

O tendido das liñas aéreas realizarase sobre apoios metálicos de celosía e son 91 o número de apoios proxectados.

A nova SET colectora Lousame 132/220 kV, sita nas coordenadas UTM fuso 29 ETRS89: X=518.049 e Y=4.740.950, estará composta polos seguintes elementos:

- Unha (1) posición de saída de liña de 220 kV para a LAT enlace SET colectora Lousame-SET Lousame 220 kV (Pos. L/SET Lousame 220 kV).
- Unha (1) posición de chegada de liña de 132 kV para a LAT 132 kV SET PE Iroite-SET colectora Lousame (Pos. L/SET PE Iroite 132 kV), na cal evacúa o PE Iroite.
- Unha (1) posición de chegada de liña de 132 kV para a LAT 132 kV SET PE Banzas-SET colectora Lousame (Pos. L/SET PE Banzas 132 kV), na cal evacúan todos os PPEE, excepto PE Iroite e PE Vilacoba.
- Unha (1) posición de transformación 132/220 kV, de 350 MVA, para elevar a 220 kV a enerxía procedente da SET PE Banzas e da SET PE Iroite.
- Un (1) transformador de potencia de 280/350 MVA ONAN/ONAF e relación de transformación 220/132 kV.
- Unha (1) posición de medida de tensión de barras 220 kV.
- Unha (1) posición de medida de tensión de barras 132 kV.
- Un (1) transformador de servizos auxiliares 20/0,4 kV de 50 kVA.
- Dous (2) equipamentos de medida necesarios para cuantificar a enerxía vertida na rede:
  - Na posición de liña procedente da SET PE Iroite.
  - Na posición de liña procedente da SET PE Banzas.
- A aparellaxe de 132 kV e de 220 kV instalarase no parque de intemperie e será de tecnoloxía convencional.
- O edificio de control terá unhas dimensións en planta de 24,50 × 5,00 m e disporá dun único nivel. Anexo a el situarase o parque intemperie da SET.

Aínda que o PE Vilacoba tamén evacuará pola subestación colectora Lousame, as súas infraestruturas de conexión serán obxecto doutro proxecto independente.

Ademais, tanto a SET Maragouto (nº de expediente IN408A 2017/21) como a SET Banzas (nº de expediente IN408A 2017/15) tamén son obxecto doutros proxectos independentes, do mesmo titular Green Capital Power, S.L. e estarán actualmente en tramitación.

Así mesmo, a SET Lousame 220 kV de REE (nº de expediente IN407A 2009/471-1) tampouco é obxecto da presente licitación e xa se encontra en servizo.

3.- Por Acordo do 5 de outubro de 2021, da Xefatura Territorial da Coruña, sométese a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental (EIA) e o proxecto de interese autonómico (PIA) do proxecto LAT 132 kV SET parque eólico Troitomil-LAT 132 kV SET parque eólico Banzas/SET colectora Lousame, nos concellos da Baña e Negreira (A Coruña) (expediente IN408A 2020/153). DOG Núm. 199, de 15 de outubro de 2021.

4.- Por Acordo do 5 de outubro de 2021, da Xefatura Territorial da Coruña, sométese a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental (EIA) e o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (proxecto de interese autonómico (PIA) do proxecto de solución de evacuación conxunta dos parques eólicos Barrosino e Vilartoxo, no concello da Baña (A Coruña) (expediente IN408A 2020/158), DOG Núm. 199, de 15 de outubro de 2021.

5.- Por Acordo do 5 de abril de 2022, da Xefatura Territorial da Coruña, sométese a información pública a solicitude de declaración de utilidade pública, en concreto, e a necesidade de urxente ocupación que iso implica, do proxecto do parque eólico Maragouto, nos concellos de Outes e Mazaricos (A Coruña) (expediente IN408A 2017/21), DOG Núm. 74, 19 de abril de 2022.

SEGUNDA.- PREXUIZOS IRREPARABLES PARA O MEDIO NATURAL

A Coherencia da REDE NATURA 2000

O obxectivo das redes de áreas naturais protexidas de non debe ser tan só preservar especies raras ou ameazadas, ou mostras representativas ou singulares de ecosistemas pouco alterados, senón preservar a integridade ecolóxica dos ecosistemas, o que supón garantir que a súa composición de especies, a súa estrutura ecolóxica e as súas funcións non se vexan alteradas significativamente como consecuencia das actividades humanas e asegurar que os procesos ecolóxicos dos que depende mantéñanse en condicións naturais.

Unha rede ecolóxica é un sistema coherente de elementos naturais ou semi-naturais, establecido e xestionado co obxectivo de manter ou restaurar as funcións ecolóxicas como medio para conservar a biodiversidade. Para iso, é esencial manter tamén a conectividade ecolóxica entre os espazos que compoñen a rede.

No ámbito nacional, o artigo 46 da Lei 42/2007 do Patrimonio Natural e da Biodiversidade establece que co fin de mellorar a coherencia ecolóxica e a conectividade da Rede Natura 2000, as comunidades autónomas, no marco das súas políticas ambientais e de ordenación territorial, fomentarán a conservación de corredores ecolóxicos e a xestión daqueles elementos da paisaxe e áreas territoriais que resultan esenciais ou revistan primordial importancia para a migración, a distribución xeográfica e o intercambio xenético entre poboacións de especies de fauna e flora silvestres.

Os espazos naturais máis próximos á zona de afección do proxecto son: a ZEC Esteiro do Tambre e a ZEC Carnota – Monte Pindo, declarados ambos os como zonas especiais de conservación polo Decreto 37/2014, do 27 de marzo de 2014, polo que se declaran zonas especiais de conservación os lugares de importancia comunitaria de Galicia e apróbase o Plan director da Rede Natura 2000 de Galicia; e á súa vez, ambos os espazos naturais considéranse zomo Zonas de Especial Protección dos Valores Naturais (ZEPVN), constituíntes da Rede.

A “LAT 132 kV SET PE Banzas - SET Colectora Lousame”, relacionada co proxecto do parque eólico Maragouto, cruza a Zona de Especial Conservación (ZEC) ES1110011 Esteiro do Tambre no seu tramo fluvial inicial.

Esteiro do Tambre

- **Código ZEC**

ES1110011

Rexión

Atlántica.

Data declaración LIC

29 de decembro de 2004. Decisión da Comisión do 7 de decembro de 2004, pola que se aproba a lista de lugares de importancia comunitaria da rexión bi xeográfica atlántica.

Data declaración ZEC

31 de marzo de 2014. Decreto 37/2014, do 27 de marzo de 2004, polo que se declaran zonas especiais de conservación os lugares de importancia comunitaria de Galicia.

Instrumentos de planificación

Plan director da Rede Natura 2000. Decreto 37/2014.

Concellos

Brión, Negreira, Noia, Outes, Porto do Son.

Superficie

1.582 ha.

Situación

Ao fondo da ría de Muros e Noia, internándose curso arriba polo tramo baixo do río Tambre. Localidades de referencia: Noia, Serra de Outes, Ponte Nafonso.

Outras figuras de protección

- Zona de Especial Protección dos Valores Naturais “Esteiro do Tambre” de 1.581 ha.

Tipos de hábitats do Anexo I da Directiva 92/43/CEE

Código	Denominación
1110	Bancos de area cubertos permanentemente por auga mariña, pouco profunda
1130	Esteiros
1140	Chairas lamacentas ou areentas que non están cubertos de auga na baixamar
1150 β	Lagoas costeiras
1160	Grandes calas e baías pouco profundas
1170	Arrecifes
1210	Vexetación anual sobre argazos
1230	Cantís con vexetación das costas atlánticas e bálticas
1310	Vexetación anual pioneira con <i>Salicornia</i> e outras especies de zonas lamacentas ou areentas
1320	Pasteiros de <i>Spartina</i> (<i>Spartinion maritimi</i>)
1330	Pasteiros salinos atlánticos (<i>Glauco-Puccinellietalia maritimae</i>)
1420	Matogueiras halófilas mediterráneas e termoatlánticas (<i>Sarcocometea fruticosae</i>)
2110	Dunas móbiles embrionarias
2120	Dunas móbiles de litoral con <i>Ammophila arenaria</i> (dunas brancas)
2130 β	Dunas costeiras fixas con vexetación herbácea (dunas grises)
2190	Depresións intradunales húmidas
2230	Dunas con céspedes do <i>Malcolmietalia</i>
3260	Ríos dos pisos basal a montano con vexetación de <i>Ranunculion fluitantis</i> e de <i>Callitriche-Batrachion</i>
4020 β	Queirogais húmidos atlánticos de zonas temperadas de <i>Erica ciliaris</i> e <i>Erica tetralix</i>

4030	Queirogais secos europeos
5230 B	Matogueiras arborescentes de <i>Laurus nobilis</i>
6220 B	Zonas subestépicas de gramíneas e anuais do <i>Thero-Brachypodietea</i>
6410	Prados con molinias sobre substratos calcáreos, turbosos ou arxillo-limosos (<i>Molinion caeruleae</i>)
6430	Megaforbios eutrofos hidrófilos das orlas de chaira e dos pisos montano a alpino
6510	Prados pobres de sega de baixa altitude (<i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Sanguisorba officinalis</i>)
8130	Desprendementos mediterráneos occidentais e termófilos
8220	Encostas rochosas silíceas con vexetación casmofítica
8230	Rochedos silíceos con vexetación pioneira do <i>Sedo-Scleranthion</i> ou do <i>Sedo albi-Veronicion dillenii</i>
8330	Furnas mariñas
9180 B	Bosques de encostas, desprendementos ou barrancos do <i>Tilio-Acerion</i>
91E0 B	Bosques aluviais de <i>Alnus glutinosa</i> e <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)
9230	Carballeiras galaico-portugueses con <i>Quercus robur</i> e <i>Quercus pyrenaica</i>

Especies do Anexo II da Directiva 92/43/CEE

Flora	Invertebrados	Peixes
<i>Narcissus cyclamineus</i>	<i>Elona quimperiana</i>	<i>Alosa alosa</i>
	<i>Euphydryas aurinia</i>	<i>Alosa fallax</i>
	<i>Geomalacus maculosus</i>	<i>Chondrostoma polylepis</i>
	<i>Lucanus cervus</i>	<i>Petromyzon marinus</i>
	<i>Macromia splendens</i>	<i>Salmo salar</i>
	<i>Margaritifera margaritifera</i>	
	<i>Oxygastra curtisii</i>	

Anfibios/Réptiles	Mamíferos
<i>Chioglossa lusitanica</i>	<i>Lutra lutra</i>
<i>Discoglossus galganoi</i>	<i>Myotis myotis</i>
<i>Lacerta schreiberi</i>	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>
	<i>Rhinolophus hipposideros</i>

☞ **Afección severa a especies florísticas ameazadas:**

Euphorbia uliginosa, *Dryopteris guanchica*, *Euphorbia uliginosa*, *Hymenophyllum tunbrigense*, *Isoetes fluitans* e *Woodwardia radicans*.

A mercantil promotora reconece expresamente non realizar un censo de flora. Trátase dunha área de potencial distribución destas especies polo que a súa presenza debe terse moi en conta e tratarse de forma rigorosa a súa conservación nun estado favorable.

Cómpre ter en conta que dentro dos 5 km dá entorna do proxecto, hai 8 parques eólicos, catro deles en fase de tramitación e outros catro en explotación. **O buffer tido en conta pola promotora non é o suficientemente amplo como para valorar todos os impactos no seu conxunto.**

Reduciendo el radio a 5 km en el entorno del proyecto, se encuentran ocho parques eólicos, cuatro en fase de tramitación y otros cuatro en explotación. En la siguiente tabla se muestran las principales características de estos parques eólicos:

PARQUES EÓLICOS EN LA ZONA			
Parque eólico	Diámetro Rotor (m)	Nº Aerog.	Distancia (m) ¹
PE Pedregal Tremuzo (en explotación)	52	36	1.670 m
PE Pedregal Tremuzo Ampliación (en explotación)	80	7	2.747 m
PE Paxareiras I-II A (en explotación)	44	65	4.800 m
PE Paxareiras II C (en explotación)	40	32	3.402 m
PE San Cosmeiro (en tramitación)	145	8	2.285 m
PE Vaqueira (en tramitación)	136	3	1.418 m

ANEXO EFECTOS ACUMULATIVOS

5

INGENIERÍA

PROMOTOR

ESTUDIO DE IMPACTO AMBIENTAL PARQUE EÓLICO MARAGOUTO
- Anexo: Estudio de efectos acumulativos -

PARQUES EÓLICOS EN LA ZONA			
Parque eólico	Diámetro Rotor (m)	Nº Aerog.	Distancia (m) ¹
PE Ampliación Virxe (en tramitación)	90	4	3.262 m
PE A Ruña III (en tramitación)	117	5	4.625 m

¹Distancia con respecto al aerogenerador más próximo del PE Maragouto
Parques eólicos en el ámbito de estudio. Fuente: Rexistro Eólico de Galicia ©Xunta de Galicia

O agrupamento de parques eólicos nun mesmo espazo multiplica os seus efectos negativos sobre aves e quirópteros ao afectar a unha maior superficie de hábitat propicio para as especies. A ocupación dunha determinada área por parte dun parque eólico pode causar que unha especie dada sexa desprazada do seu hábitat (de invernada, cría, alimentación, etc.), pasando a buscar un hábitat alternativo nas proximidades. Se este hábitat tamén desaparece pola implantación doutro parque eólico o efecto é maior, podendo reducir a probabilidade de éxito da migración, o futuro éxito reprodutor ou mesmo un incremento da mortalidade (Atienza et ao 2008, Kuvlesky et ao. 2007, Everaert 2007, Drewitt e Langston 2006, LDA 2000).

Os aeroxeradores son elementos estraños nunha paisaxe natural, por conseguinte, a instalación dun parque eólico supón unha modificación da calidade estética do escenario paisaxístico cuxo efecto é necesario analizar tanto se os lugares de instalación teñen protección legal coma se carecen dela.

Impacto acústico moi severo e afección á saúde humana das familias que viven, residen e/ou traballan nos núcleos próximos:

A presenza de varios aeroxeneradores a distancias moi reducidas das vivendas familiares ten un impacto acústico importante que vai a repercutir a medio e longo prazo na saúde das familias e dos ecosistemas. Hai que ter en conta que a este ruído hai que engadir o de outras infraestruturas como as numerosas estradas.

Respecto ao nivel de ruído ambiental, a existencia de múltiples parques eólicos tamén produce impactos sobre este aspecto. Con todo, o nivel de ruído emitido polos aeroxeradores e a reducida distancia aos núcleos, incrementa o desacougo das familias que ven perturbadas a súa dinámica e benestar cotiá.

Unha mancha de parques eólicos máis nos municipios afectados: trece parques en funcionamento e 12 máis en tramitación

Na zona de implantación do parque eólico Maragouto atópanse actualmente en funcionamento ou autorizados trece parques eólicos situados nun radio de estudo de 15 quilómetros dos aeroxeradores proxectados: Parque Eólico Corzán, Parque Eólico Serra de Outres, Parque Eólico Pedregal Tremuzo Ampliación, Parque Eólico Pedregal Tremuzo, Parque Eólico Paxareiras II F, Parque Eólico Currás, Parque, Eólico Paxareiras IIB, Parque Eólico Paxareiras II C, Parque Eólico Paxareiras I-II A (Montevos), Parque Eólico Paxareiras II D-E, Parque Eólico Singular Carnota, ParquemEólico Singular Muros, e Parque Eólico Ponche Rebordelo (Fonte: Rexistro Eólico de Galicia-Decembro 2019).

Ademais, actualmente na zona de implantación do parque eólico atópanse en tramitación doce parques eólicos: Parque Eólico Banzas, Parque Eólico Outes, Parque Eólico Singular Outes, Parque Eólico Alvite, Parque Eólico Alvite II, Parque Eólico A Picota, Parque Eólico A Ruña III, Parque Eólico A Ruña II, Parque Eólico San Cosmeiro, Parque Eólico Vaqueira, Parque Eólico Ampliación Virxe, e Parque Eólico Alto das Agras (Fonte: Rexistro Eólico de Galicia-Decembro 2019).

O ruído, pola súa incidencia sobre a poboación que o sofre, é causa de malestar social (Knopper LD et al. 2014). Este tipo de impacto, que pode ser causado polas accións inherentes a calquera tipo de obra, pode traducirse nun incremento da presión sonora ambiental nas poboacións próximas.

O núcleo de poboación máis próximo ao parque eólico é San Cristovo, que se localiza a uns escasos 514 metros do aerogenerador M5.

Impactos sobre a saúde humana e o benestar das familias afectadas

Véxase: “Efectos de los parques eólicos e instalaciones eléctricas asociadas sobre la salud”.

<https://aiiente.org/efectos-eolica-salud>

Os campos electromagnéticos de frecuencia extremadamente baixa, xerados tanto nas liñas de transporte, así como nos transformadores eléctricos instalados nas subestacións eléctricas, poderían causar enfermidades graves. Así o afirma o documento Efectos dos parques eólicos e instalacións eléctricas asociadas sobre a saúde, publicado o 22 de setembro por Alianza Enerxía e Territorio (IEMFA). Segundo este informe, a Organización Mundial da Saúde (OMS) concluíu en 2002 que os resultados experimentais existentes ata a data non confirmaban que a exposición a campos electromagnéticos xerados polos compoñentes de distribución e transformación de electricidade produza consecuencias graves para a saúde. Con todo, o avance da ciencia identifica algunhas lagoas que requiren investigacións independentes sobre o tema. De feito, a propia OMS non descarta actualmente que os campos electromagnéticos de baixa frecuencia xerados no transporte e nos procesos de transformación eléctrica deban considerarse como “posible carcinógeno humano”.

A relación directa entre a exposición a campos electromagnéticos e certas afeccións á saúde é unha afirmación da que cada vez hai menos dúbidas no mundo científico. Así o testemuñan diversos estudos, como o da Universidade de Oxford, que relaciona este tipo de contaminación con leucemia infantil ou o incremento de cancro infantil. Do mesmo xeito, a IEMFA publicou en 2001 un informe e declaración de consenso científico sobre os riscos dos campos electromagnéticos. Debido a estes e outros moitos outros estudos, recoméndase limitar a exposición en base aos achados de risco de contraer enfermidades graves como leucemia, tumores cerebrais ou Alzheimer, entre outras.

Neste punto xorde a **necesidade de aplicar o Principio de Precaución. Segundo a Unión Europea, “pode invocarse cando un fenómeno, un produto ou un proceso pode ter efectos potencialmente perigosos identificados por unha avaliación científica e obxectiva, se dita avaliación non permite determinar o risco con suficiente certeza”.** Este principio de cautela non opera cando existen datos terminantes sobre os riscos para a saúde e o medio ambiente. Nese momento deberán operar as medidas preventivas e correctoras. Este é un deses casos no que cabería invocar o principio de precaución ás autoridades, pola falta de información sobre a seguridade da inocuidade dos megaprojectos que se estarían autorizando por toda a xeografía.

A experiencia adquirida ao longo dos moitos anos de funcionamento dos parques eólicos e da súa ampla e progresiva implantación, sacou á luz a aparición de patoloxías específicas nas persoas que viven na súa contorna. Estas patoloxías son producidas sobre todo polo ruído, a contaminación lumínica, as ondas sónicas de baixa frecuencia, as ondas electromagnéticas e outros, que actúan de maneira individual e sinérgica, con efectos que se potencian en función da proximidade dos individuos ás instalacións, así como o tempo de exposición.

Para empezar, o ruído é causante de diversas afeccións da saúde, xa que é o principal impacto dos aerogeneradores sobre as persoas. Por unha banda está o ruído audible, que produce alteracións na calidade do sono mediante a súa interrupción obxectiva. Tamén produce xordeira, acúfenos, vertixes, mareos, cefaleas, hemicrania, depresión, ansiedade, irritabilidade e deterioración da calidade de vida. O ruído é máis perturbador cando hai aerogeneradores próximos e poténciase coa velocidade do vento. Doutra banda, as turbinas producen ruído non audible (infrasonidos, ultrasóns e ondas de baixa frecuencia por baixo de 20 Hz que son imposibles de oír para o oído humano) que tamén é prexudicial para a saúde. Estes sons propáganse a quilómetros,

atravesando os muros das vivendas e poden causar fibrilación auricular, dores de cabeza, pesadelos nocturnos, irritabilidade, neurose...

Por outra banda, a Axencia Internacional de Investigación sobre o Cancro incluíu os campos electromagnéticos de baixa frecuencia xerados polas liñas eléctricas e infraestruturas asociadas como posible axente cancerixeno. Entidades científicas e a normativa de varios países europeos e anglosaxóns establecen $0,2 \mu T$ como valor límite de inmisión dos campos electromagnéticos de frecuencia extremadamente baixa e $0,5 KVM$ de campo eléctrico. Hai outro aspecto que tamén inflúe na calidade de vida dos habitantes nas áreas próximas aos parques eólicos. A rotación das aspas dos aerogeradores pode crear oscilacións nos sinais electromagnéticos utilizados para a comunicación. As turbinas crean unha zona escura para as transmisións detectadas nun radio de 10 quilómetros de distancia desde as turbinas, se estas instálanse entre un transmisor e o receptor.

Mencionar que ao redor duns 10 km ao norte do proxecto eólico Maragouto pasa a prolongación do Camiño de Santiago.

A PRESERVACIÓN DA CONECTIVIDADE E A INTEGRIDADE ECOLÓXICA DA REDE DE ESPAZOS NATURAIS CONSTITÚE UN REQUISITO LEGAL IMPOSTO POLOS DIRECTIVA HÁBITATS E POLA PROPIA LEI 42/2007

A Directiva 92/43/CEE, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres, insta os estados membros da UE para fomentar a xestión dos elementos da paisaxe que revistan primordial importancia para a fauna e a flora silvestres. Trátase daqueles elementos que, pola súa estrutura lineal e continua (como os ríos coas súas correspondentes ribeiras ou os sistemas tradicionais de deslinde dos campos), ou polo seu papel de puntos de ligazón (como os estanques ou os soutos) resultan esenciais para a migración, a distribución xeográfica e o intercambio xenético das especies silvestres.

Na lexislación española, a Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade. BOE 299, 14/12/2007 (Modificada pola Lei 33/2015. BOE 227, 22/11/2015) define corredor ecolóxico como: "o territorio, de extensión e configuración variables, que, debido á súa disposición e ao seu estado de conservación, conecta funcionalmente espazos naturais de singular relevancia para a flora ou a fauna silvestres, separados entre si, permitindo, entre outros procesos ecolóxicos, o intercambio xenético entre poboacións de especies silvestres ou a migración de espécimes desas especies" (Lei 42/2007. Art. 3).

A preservación da conectividade e a integridade ecolóxica da rede de espazos naturais constitúe un requisito legal imposto polos Directiva Hábitats e pola propia Lei 42/2007. Considerando en ambos os casos a importancia dos corredores ecolóxicos como elementos de unión entre os espazos de alto valor ambiental, as consideradas como zonas núcleo de biodiversidade, representados estes últimos polas áreas protexidas, así como polas áreas que, sen ser designadas legalmente baixo unha figura de protección, manteñen unha elevada biodiversidade.

Dos distintos tipos de corredores ecolóxicos que poden recoñecerse no NW Ibérico (montañosos, fluviais, litorais e mariños), son os corredores fluviais os que de forma máis efectiva favorecen o refuxio, movemento e dispersión dun gran número de especies silvestres, pertencentes a distintos grupos taxonómicos e a distintos tipos de ambientes (terrestres, semiterrestres, acuáticos), servindo ademais de conexión efectiva entre os corredores montanos e as zonas núcleo de biodiversidade, coas establecidas no espazo litoral e mariño.

O concepto de corredor fluvial vai aparelado ao propio concepto de río, que representa moito máis que unha simple masa de auga que circula por un leito. O corredor fluvial abarca o conxunto do territorio fluvial, é dicir, o río na súa canle de estiaxe, a vexetación de ribeira e o espazo que ocupan as augas durante as crecidas, xunto coa cuberta vexetal asociada.

Os corredores fluviais, ademais do seu valor ecolóxico intrínseco, cumpren dúas funcións fundamentais, como conectores ecolóxicos e como reguladores hidrolóxicos.

Respecto ao valor ecolóxico, os corredores fluviais albergan ecosistemas asociados ao río tanto acuáticos como terrestres e de interface entre ambos, configurando un espazo de elevada biodiversidade que funciona como refuxio para moitas especies vinculadas ao ámbito fluvial. Este valor ecolóxico singular vese incrementado pola función fundamental de conectores ecolóxicos entre ecosistemas acuáticos e terrestres e entre zonas de alto valor ambiental territorialmente afastadas. Esta función reviste unha especial importancia ao atoparse moi fragmentados os ecosistemas terrestres por infraestruturas e diversos usos do chan.

Neste contexto, os corredores fluviais representan os conectores máis válidos, ou polo menos os máis funcionais, para interconectar poboacións de seres vivos que doutra maneira quedarían illadas.

Finalmente, no seu papel de reguladores hidrolóxicos actúan como laminadores do caudal e das cargas de sedimento que arrastra o río en períodos de crecida, disipando parte da súa enerxía, reducindo os danos asociados e recargando os acuíferos. Desta maneira, o río transporta tanto sedimentos ata as praias como nutrientes aos estuarios e augas costeiras, cos consecuentes beneficios ecolóxicos e económicos asociados.

No que ao proxecto eólico Maragouto cómpre indicar que, desde un punto de vista hidrógráfico, a zona de afección do parque eólico Maragouto esténdese integramente na conca do Río Beba, pertencente á conca do Río Xallas. O parque proxectado aséntase directamente enriba dunha Braña, un humidal con hábitats prioritarios e regado por multitude de cauces e fontes. O proxecto non recolle os nomes dos cauces afectados, a pesar de ser ben coñecidos polas familias e os habitantes da zona nin referencia as fontes afectadas. A Braña contén diversas especies de interés prioritario e amparadas pola protección reforzada da Directiva de Hábitats polo que o proxecto industrial debe ser rexeitado pola súa incompatibilidade.

Neste punto xorde a necesidade de aplicar o Principio de Precaución. Segundo a Unión Europea, “pode invocarse cando un fenómeno, un produto ou un proceso pode ter efectos potencialmente perigosos identificados por unha avaliación científica e obxectiva, se dita avaliación non permite determinar o risco con suficiente certeza”. Este principio de cautela non opera cando existen datos terminantes sobre os riscos para a saúde e o medio ambiente. Nese momento deberán operar as medidas preventivas e correctoras. Este é un deses casos no que cabería invocar o principio de precaución ás autoridades, pola falta de información sobre a seguridade da inocuidade do proxecto de explotación mineira a ceo aberto. Ademais non existe un estudo xeotécnico e hidroxeolóxico que garanta a seguridade das balsas mineiras.

👉 CARÁCTER SENSIBLE MEDIOAMBIENTALMENTE DA ÁREA XEOGRÁFICA DE EXECUCIÓN DO PROXECTO EÓLICO MARAGOUTO E AS SÚAS INFRAESTRUTURAS DE EVACUACIÓN

Resulta acreditado no procedemento a presenza de diversos cauces fluviais e humidais (brañas) na área de execución do proxecto eólico e as súas infraestruturas asociadas, que tamén son comúns a outros parque eólicos con implantación prevista no mesmo ámbito xeográfico.

A DIRECTIVA 2014/52/UE DO PARLAMENTO EUROPEO E DO CONSELLO do 16 de abril de 2014 pola que se modifica a Directiva 2011/92/UE, relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente indica respecto á localización dos proxectos:

“Debe considerarse o carácter sensible medioambientalmente das áreas xeográficas que poidan verse afectadas polos proxectos, tendo en conta, en particular:

- a) *o uso presente e aprobado da terra;*
- b) *a abundancia relativa, a dispoñibilidade, a calidade e a capacidade de rexeneración dos recursos naturais da zona e o seu subsolo (incluídos o chan, a terra, a auga e a biodiversidade);*
- c) *a capacidade de absorción do medio natural, con especial atención ás áreas seguintes:*
  - i) *humidais, zonas ribeiregas, desembocaduras de ríos,*
  - ii) *zonas costeiras e medio mariño,*
  - iii) *zonas de montaña e de bosque,*
  - iv) *reservas naturais e parques,*
  - v) *zonas clasificadas ou protexidas pola lexislación nacional; zonas Natura 2000 designadas polos Estados membros en aplicación das Directivas 92/43/CEE e 2009/147/CE,*

vi) áreas nas que xa se produciu un incumprimento das normas de calidade ambiental establecidas na lexislación da Unión e pertinentes para o proxecto, ou nas que se considere que se produciu tal incumprimento,

vii) áreas de gran densidade demográfica,

viii) paisaxes e lugares con significación histórica, cultural e/ou arqueolóxica”.

Considérase que un proxecto ten incidencia nunha zona ambientalmente sensible cando se dá algunha das seguintes condicións:

Que poida afectar os espazos pertencentes á Rede Natura 2000, sen ter relación directa coa xestión ou conservación do lugar ou sen ser necesario para a mesma.

No presente caso non se está a ter en conta a sensibilidade ambiental do territorio xeográfico no que se prevé a execución do proxecto eólico nin se determina o grao de sensibilidade e de resiliencia do territorio para acoller o proxecto, tendo en conta a presenza xa doutros parques na contorna e a importancia dos recursos hídricos e húmidais afectados.

O proxecto eólico Maragouto e a súa infraestrutura asociada é incompatible coas prioridades e usos previstos no Decreto 37/2014, de 27 de marzo, polo que se decláran zonas especiais de conservación os lugares de importancia comunitaria de Galicia e se aproba o Plan director da Rede Natura 2000 de Galicia.

☞ Prexuízos significativos e danos irreversibles para os hábitats prioritarios e de interese comunitario:

4030 Brezais secos europeos, 4020* Brezais húmidos atlánticos de zona tépedas de Erica ciliaris e Erica tetralix, 4090 Brezais oromediterráneos endémicos con aliaga, 9230 Carballeiras galaicoportugueses con Quercus robur e Quercus pirenaica, 8230 Rochedos silíceos con vexetación pioneira 91E0* Bosques aluviais de Alnus glutinosa e Fraxinus excelsior 3110 Augas oligotróficas cun contido de minerais moi baixo 6230* Formacións herbosas con Nardus 8220 Ladeiras e saíntes rochosos silíceos con vexetación casmofítica 3150 Lagos e lagoas eutróficos naturais, con vexetación Magnopotamion ou Hydrocharition 5110 Formacións estables xerotermófilas de Buxus sempervirens en pendentes rocosas, 6430 Megaforbios eutrofos higrófilos das orlas de chaira e dos pisos montano a alpino, 3170* Estanques temporais mediterráneos.

O proxecto elimina de forma irreversible unha parte importante destes hábitats vulnerando de forma flagrante a normativa que obriga a súa preservación nun estado de conservación favorable.

De acordo co Mapa Forestal de España a escala 1:25.000 elaborado polo Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente en 2011, a vexetación presente na zona de estudo estaría constituída por un mosaico de prados, cultivos e matogueira, e bosques de plantación forestal de eucalipto e piñeiro, e en certas áreas mesturadas con frodosas autóctonas como o carballo (Quercus robur), o bidueiro (Betula alba), o salgueiro (Salix atrocinerea) ou mesmo algún acivro (Ilex aquifolium).

Segundo a información consultada da base de datos do Ministerio para a Transición Ecolóxica, mediante o “Atlas e Manual de Interpretación dos Hábitats Españóis” (última modificación Marzo 2019), na zona de estudo do proxecto atopáranse, segundo a bibliografía existente, os seguintes hábitats catalogados como de interese comunitario e natural prioritario, segundo o HAB_LAY (código identificador dos polígonos da cartografía):

Polígono 36769

Hábitat prioritario 91E0* – Bosques aluviais de Alnus glutinosa e Fraxinus excelsior

Hábitat prioritario 4020* – Brezais húmidos atlánticos de zonas tépedas de Erica ciliaris e Erica tetralix

Hábitat de interese comunitario 4030 – Brezais secos europeos

Hábitat de interese comunitario 4090 – Brezais oromediterráneos endémicos con aliaga

Polígono 37853

Hábitat de interese comunitario 9230 – Robledais galaicoportugueses con Quercus robur e Quercus pirenaica

Polígono 38840

Hábitat prioritario 91E0* – Bosques aluviais de *Alnus glutinosa* e *Fraxinus excelsior*

Hábitat prioritario 4020* – Brezais húmidos atlánticos de zonas tépedas de *Erica ciliaris* e *Erica tetralix*

Hábitat de interese comunitario 3110 – Augas oligotróficas cun contido de minerais moi baixo das chairas arenosas (*Littorelletalia uniflorae*)

Hábitat de interese comunitario 7150 – Depresións sobre substratos turbosos do *Rhynchosporion*

Hábitat de interese comunitario 8210 – Pendentes rocosas calcícolas con vexetación casmofítica

Turbeiras de esfagnos con *Carex durieui* e *Sphagnum papillosum*

Turbeiras planas oligótrofes galaico-portuguesas e asturianas

Pradeira-xunqueira oligótropa orocantábrica meridional

Xuncal oligótrofo atlántico

Esparganiais con nabo do díaño e grama de cen pés

Polígono 38892

Hábitat de interese comunitario 9230 – Robledais galaicoportugueses con *Quercus robur* e *Quercus pirenaica*

Hábitat de interese comunitario 4090 – Brezais oromediterráneos endémicos con aliaga

Polígono 39128

Hábitat de interese comunitario 8220 – Pendentes rochosas silíceas con vexetación casmofítica

Hábitat de interese comunitario 9230 – Robledais galaicoportugueses con *Quercus robur* e *Quercus pirenaica*

Hábitat de interese comunitario 4090 – Brezais oromediterráneos endémicos con aliaga

Polígono 39362

Hábitat prioritario 4020* – Brezais húmidos atlánticos de zonas tépedas de *Erica ciliaris* e *Erica tetralix*

Hábitat prioritario 6230* -Formacións herbosas con *Nardus*, con numerosas especies, sobre substratos silíceos de zonas montañosas (e de de zonas submontañosas da Europa continental)

Hábitat de interese comunitario 4030 – Brezais secos europeos

Hábitat de interese comunitario 4090 – Brezais oromediterráneos endémicos con aliaga

Polígono 40210

Hábitat prioritario 4020* – Brezais húmidos atlánticos de zonas tépedas de *Erica ciliaris* e *Erica tetralix*

Hábitat de interese comunitario 4030 – Brezais secos europeos

Hábitat de interese comunitario 4090 – Brezais oromediterráneos endémicos con aliaga

O proxecto industrial aséntase sobre unha Braña, un humidal que debera estar protexido e ademais afecta a hábitats prioritarios e de interese comunitario que deben ser obxecto de protección, mantemento e conservación. En ambos os dous casos estes hábitats non deben ser obxecto de deterioración. Existen bosques aluviais de *Alnus glutinosa* e *Fraxinus excelsior* e turbeiras

que non poden ser obxecto de deterioración. Os cauces que existen na zona son cauces permanentes. A mercantil promotora obvia a verdadeira natureza do espazo no que pretende instalar o proxecto eólico, xa que trátase dun espazo de grandes valores ambientais e ecolóxicos.

A traza da “LAT 132 KV SET PE Troitomil – LAT 132 KV SET PE Banzas/SET Colectora Lousame” cruza os humidais codificados como 1110014 As Lamas - 3 e 1110260 Revolta do Muiño. Pero tamén afecta ás Brañas do Corzán, as brañas do Marco, as brañas de Feáns...

A traza da “LAT 132 kV SET PE Banzas - SET Colectora Lousame” cruza os seguintes humidais codificados como 1110251 Brañas de Corzán e 1110264 A Fonteiña – 2. Estes humidais son espazos moi sensibles e con unha presenza importante de turbeiras, hábitats prioritarios e con posible presenza do escribano palustre, aspecto non avaliado pola mercantil promotora. Existen ademais moitas outras brañas non identificadas e que tamén resultamente severamente afectadas polo proxecto.

☞ Prexuízos significativos e irreparables para o bosque de ribeira e o bosque autóctono galego ou ancient wood:

**Vulneración flagrante da Directiva 92/43/CEE, relativa á Conservación de Hábitats Naturais e da Fauna e Flora Silvestres.

“Artigo 2 1. A presente Directiva ten por obxecto contribuír a garantir a biodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres no territorio europeo dos Estados membros ao que se aplica o Tratado. **2. As medidas que se adopten en virtude da presente Directiva terán como finalidade o mantemento ou o restablecemento, nun estado de conservación favorable, dos hábitats naturais e das especies silvestres da fauna e da flora de interese comunitario**”.

No presente proxecto a afección aos bosques aluviais de *Alnus glutinosa* e *Fraxinus excelsior* Hábitat 91E0* é moi preocupante, xa que implica a eliminación irreversible de exemplares, contrariamente ao que prescribe a Directiva citada.

Pero tamén é moi preocupante a afección severa e irreversible ás Carballeiras galaico-portuguesas con *Quercus robur* e *Quercus pyrenaica* 9230, hábitat non prioritario pero que igualmente existe o deber das Administracións públicas do seu mantemento nun estado de conservación favorable. A afección máis importante e severa prodúcese sobre dos numerosos cauces innominados afectados polas infraestruturas e que están sen codificar.

☞ Prexuízos irreversibles para o Lobo e para a viabilidade da especie derivados do proxecto eólico Maragouto e demais infraestruturas asociadas (obxecto doutros proxectos independentes e non sometidas á presente avaliación ambiental). Afección aos seus puntos de encame e puntos de encontro lobeiros.

O proxecto afecta directamente a zonas de encame e puntos de encontro da especie. Falla de avaliación por parte da promotora. **Pero esta avaliación deberá ser previa á ubicación das instalacións do proxecto** e avaliar os seus impactos sinérxicos e acumulados coa totalidade de parques e infraestruturas de evacuación xa instaladas e aprobadas e pendentes de execución na mesma área xeográfica. Hai que ter en conta que a corta de matogueira e a ocupación do terreo ten impactos significativos para a especie. Polo tanto, antes de escoller o emprazamento do proxecto xa se debera prever estes puntos de encame e de encontros lobeiros. O proxecto tal e como se presenta no documento de inicio prevé a eliminación destes puntos de encontro e encame causando prexuízos irreversibles para a especie. Non se seguiron os criterios dos expertos que indican:

“• Na fase de planificación dun novo proxecto consúltense as fontes dispoñibles acerca da presenza de mandas de lobos na zona. Desta maneira, tendo en conta os requirimentos da especie e o que se coñece do efecto das infraestruturas industriais sobre os lobos, poden minimizarse, e mesmo, evitarse impactos negativos sobre este cánido, modificando a disposición das infraestruturas e alonxando estas dos puntos de encame e puntos de encontro das manadas de lobos.

• É conveniente que durante a planificación dun proxecto industrial identifiquense as principais manchas de vexetación arbustiva e evítese, na medida do posible, a súa fragmentación e destrución”.

A totalidade das infraestruturas industriais fragmentan os hábitats das especies producindo prexuízos significativos para unha especie de marcado carácter territorial.

O Convenio de Berna relativo á Conservación da Vida Silvestre e o Medio Natural de Europa, foi asinado en Estrasburgo (Francia) en 1979. Este convenio incluíu ao lobo no Anexo II “Especies de fauna estritamente protexidas”, constando as prohibicións

correspondentes no seu art. 6. Este Convenio debe o seu valor a tres características fundamentais: o seu carácter xeneralista, a concepción da lista 9 única de especies e a incorporación da política conservacionista na planificación económica.

O artigo 56 da Lei 42/2007 de Patrimonio Natural e da Biodiversidade establece a protección para todas as especies amparadas por tratados e convenios internacionais, como o de Berna, ratificado por España, polo que en caso de non ter dita consideración estaríamos ante un incumprimento flagrante das obrigacións derivadas do Convenio de Berna, e da subseguinte Directiva Hábitats 92/43/CEE, en relación a unha especie protexida e de interese comunitario como o Lobo

TERCERA.- DIVISIÓN ARTIFICIOSA DE PROXECTOS AOS EFECTOS DA AVALIACIÓN AMBIENTAL.

Non se somete a avaliación ambiental conxuntamente co parque eólico as infraestruturas da liña de evacuación.

☞ Tramitación fraudulenta e fragmentación artificiosa aos afectos ambientais do Plan eólico industrial dun Clúster empresarial:

Estamos ante a fragmentación e tramitación independente aos efectos ambientais en varios proxectos do que é un único Plan eólico industrial. Con isto o que se consegue, ademais da consabida axilidade e simplificación na tramitación administrativa é diluir os impactos ambientais do conxunto da infraestrutura industrial, xa que só se somete a exposición pública determinada parte do plan e de forma fraccionada no tempo, co cal resta a participación da cidadanía na avaliación ambiental do conxunto, que carece de acceso á totalidade das infraestruturas (parques e solución de evacuación) do Plan.

Do mesmo xeito que sucedeu coa SOLUCIÓN DE EVACUACIÓN CONXUNTA DOS PPEE MARAGOUTO E BANZAS, obxecto dun proxecto independente (*ACORDO do 5 de outubro de 2021, da Xefatura Territorial da Coruña, polo que se somete a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental (EIA) e o proxecto de interese autonómico (PIA) do proxecto de solución de evacuación conxunta dos parques eólicos Maragouto e Banzas, nos concellos de Mazaricos, Brión, Lousame, Negreira, Outes e Rois (expediente IN408A 2020/144), DOG Núm. 198, de 14 de outubro de 2021*), no presente caso tamén se somete a exposición pública e como proxecto independente, a evacuación da enerxía xerada en só tres parques eólicos do mesmo grupo empresarial (parque eólico Barrosino, de 13,5 MW, con nº de expediente IN408A 2019/030, parque eólico Vilartoxo, de 27,0 MW, con nº de expediente IN408A 2019/044 e parque eólico Troitomil, de 30,0 MW, con nº de expediente IN408A 2017/024), e substraéndose deste trámite de exposición pública e de avaliación ambiental o resto dos proxectos de parques eólicos e solución de evacuación conxunta e común do resto dos proxectos do Clúster empresarial.

Ao mesmo tempo esta avaliación ambiental faise á marxe dos parques eólicos Troitomil, Barrosino e Vilartoxo, xa que se limita ás infraestruturas de evacuación destes parques pero non inclúen as infraestruturas destes.

Cómpre lembrar que no trámite de exposición pública do proxecto de interese autonómico (PIA) do proxecto de solución de evacuación conxunta dos parques eólicos Maragouto e Banzas, nos concellos de Mazaricos, Brión, Lousame, Negreira, Outes e Rois (expediente IN408A 2020/144), DOG Núm. 198, de 14 de outubro de 2021, a cidadanía interesada e o público en xeral non tivo acceso á documentación ambiental dos parques que conforman este Plan industrial eólico como:

- - PARQUE EÓLICO "SAN COSMEIRO", de 36,0 MW
- - PARQUE EÓLICO "O VAO", de 31,50 MW
- - PARQUE EÓLICO "MARAGOUTO", de 34,65 MW
- - PARQUE EÓLICO "BARROSINO", DE 13,5 MW
- - PARQUE EÓLICO "VILARTOXO", DE 27,0 MW
- - PARQUE EÓLICO "TROITOMIL", DE 30 MW
- - PARQUE EÓLICO "ALVITE II", DE 27,0 MW
- - PARQUE EÓLICO "ALVITE", DE 41,4 MW

- - PARQUE EÓLICO “BANZAS”, de 31,185 MW
- - PARQUE EÓLICO “IROITE”, de 22,5 MW
- - PARQUE EÓLICO “VAQUEIRA”, de 12,6 MW
- - PARQUE EÓLICO “A COSTA”, de 9 MW
- - PARQUE EÓLICO “VILACOBA”, de 23 MW

Tan só se sometiu nese intre a exposición pública tres liñas e a subestación colectora que conforman a SOLUCIÓN DE EVACUACIÓN CONXUNTA DOS PPEE MARAGOUTO E BANZAS, obxecto deste proxecto, e que permitirá a evacuación da enerxía xerada polos citados parques eólicos en SET Lousame 220 kV propiedade de Rede Eléctrica de España (REE), substraéndose deste trámite o resto dos proxectos do Clúster empresarial.

Con isto vulnerábase de forma flagrante o espírito da Lei 21/2013, de 9 de decembro de avaliación ambiental e a Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de medio ambiente (incorpora as Directivas 2003/4/CE e 2003/35/CE).

No presente caso ocorre de novo o mesmo vulnerándose a normativa ambiental.

Non se somete a avaliación ambiental conxunta o parque e a totalidade das súas infraestruturas de evacuación. Polo tanto, a veciñanza afectada pola liña de evacuación non ten a opción de avaliar o impacto da totalidade das instalacións do parque eólico Maragouto (aeroxeradores, Set, gabias de cableado...etc). Réstase e incluso se impide a participación da cidadanía no proceso de tramitación da totalidade das infraestruturas do parque eólico como ben indica o Consello da Cultura Galega no seu informe. Vulnerábase por tanto dereitos das persoas, non só xa os dereitos á información e o dereito de participación, senón dereitos máis fundamentais como é o dereito á saúde, o dereito ao benestar físico e psíquico da cidadanía e das colectiviades, entendidas estas como as familias dos núcleos rurais afectados e o dereito a decidir, relacionados cos anteriores.

Polo tanto, e a pesar de ser parte das infraestruturas de evacuación deste proxecto, substraése da información pública co que se está a privar á cidadanía afectada e ao público da súa consulta e avaliación dos impactos ambientais vulnerándose a Lei 21/2013, de 9 de decembro de avaliación ambiental e a Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico.

As instalacións de evacuación son intrínsecas ao parque eólico Maragouto, por tanto, debería analizarse en todo o procedemento de avaliación ambiental. Esta infraestrutura resulta imprescindible para a viabilidade e desenvolvemento do parque eólico indicado, debido ao cal débense analizar pomenorizadamente os efectos e impactos da totalidade das infraestruturas asociadas ao parque.

O artigo 21 da Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico, establece que formarán parte da instalación de produción as súas infraestruturas de evacuación, que inclúen a conexión coa rede de transporte ou de distribución, e no seu caso, a transformación de enerxía eléctrica.

Artigo 21. Actividades de produción de enerxía eléctrica.

“5. Formarán parte da instalación de produción as súas infraestruturas de evacuación, que inclúen a conexión coa rede de transporte ou de distribución, e no seu caso, a transformación de enerxía eléctrica”.

A inclusión dos efectos e impactos das instalacións de evacuación de enerxía e de conexión incrementarían considerablemente a magnitude dos impactos detectados no EIA, facendo necesario valorar outras alternativas ou implementar novas medidas correctoras.

Por outra banda, tampouco se avalían os impactos acumulados e sinérxicos da totalidade dos parques eólicos e das infraestruturas de evacuación e conexión asociadas existentes no mesmo ámbito xeográfico de implantación do parque eólico Maragouto.

O impacto xeral provocado pola acumulación de parques eólicos pode xerar graves afeccións tanto á poboación como aos animais da zona. Preocupa, especialmente, a situación da avifauna e os quirópteros, dado que esta concentración e constelación de parques podería supor un incremento significativo da mortalidade, do efecto baleiro (abandono da zona) e do efecto barreira. Neste último caso, cuxo resultado directo sería o da perda de conectividade ecolóxica, vulnera de xeito flagrante a disposición incluída na Lei 5/2019, de 2 de agosto, do patrimonio natural e da biodiversidade de Galicia. No artigo 87.1. desta lei, se manifesta o seguinte:

“Para mejorar la coherencia y la conectividad ecológica del territorio, la Administración autonómica fomentará en su planificación ambiental la conservación de corredores ecológicos y la gestión de aquellos elementos del paisaje y áreas territoriales que resulten esenciales o revistan primordial importancia para la migración, la distribución geográfica y el intercambio genético entre poblaciones de especies de fauna y flora silvestres, teniendo en cuenta los impactos futuros del cambio climático.”

En suma, cabe indicar a seguinte consideración, incluída no borrador da “Estrategia estatal de infraestructura verde y de la conectividad y la restauración ecológicas” realizada polo Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico na que se sinala que se debe perseguir a:

“Mitigación de las barreras producidas por la infraestructura de producción y distribución de energía, prioritariamente en aquellos parques eólicos y tramos de los tendidos eléctricos que atraviesen áreas relevantes para la diversidad de aves y murciélagos y/o concentren un elevado número de electrocuciones o colisiones.”

Ao anterior hai que engadir a presenza de aves e quirópteros (morcegos) en estado de perigo de extinción o vulnerables segundo o Catálogo Galego de Especies Ameazadas (CGEA) e/ou o Catálogo Nacional de Especies Amenazadas (CNEA).

En definitiva, a mancha de parques eólicos previstas na área xeográfica do parque eólico Maragouto e a súas infraestruturas de evacuación non son compatibles coa conservación dos corredores ecolóxicos nin coa pretensión de mitigar as barreras á fauna, e máis se temos en conta a presenza próxima da Rede Natura 2000 e a importancia dos cursos fluviais como garantes da conectividade ecolóxica.

Os proxectos dos parques eólicos e as liñas de evacuación deben ser contemplados como un conxunto integrado nun mesmo proxecto. Non é de recibo sortear a través dunha máis que utilizada fragmentación, uns efectos sinérxicos e acumulativos ausentes nos estudos de impacto ambiental e nas declaracións de impacto ambiental.

Cómpre resaltar o carácter unitario dos parques eólicos previstos, no sentido de que todos os seus elementos e instalacións deben contemplarse desde unha perspectiva unitaria, desde os accesos e os propios aeroxeradores ata a liña de conexión dos parques no seu conxunto coa rede de distribución ou transporte de electricidade. Iso conleva, efectivamente, que non pode darse un tratamento separado a grupos de aeroxeradores de forma artificiosa e tratalos como parques autónomos, ou duplicar instalacións co mesmo fin, pois iso comportaría efectivamente unha fraude de lei que, á marxe do seu maior impacto ambiental, podería supoñer unha alteración da competencia ou unha evitación de maiores esixencias ambientais.

Non se valora a localización dos parques previstos e a súa continuidade física e tampouco se pondera que todos os parques compartan elementos comúns relevantes, como é a liña de evacuación de electricidade e as infraestruturas de conexión asociadas. Ao anterior hai que engadir outro dato adicional, que é que a consideración separada dos parques impide ter en conta os efectos sinérxicos dos mesmos desde a perspectiva ambiental.

A unidade do proxecto resulta así dos datos fácticos xa acreditados arestora en base aos proxectos presentados polas promotoras e arestora en tramitación, como son a localización lindeira dos parques, dos elementos comúns como a liña de evacuación de electricidade etc... Por outra banda, a consideración separada dos parques impide ter en conta os efectos desde o punto de vista do impacto ambiental, obviando unha análise do conxunto dos elementos implicados, sen que poida paliarse o defecto de concepción inicial cos estudos de sinerxias, limitado a determinados aspectos. Todos os parques proxectados teñen efectos acumulados sobre os mesmos elementos da paisaxe e a biodiversidade da contorna, polo que o seu impacto sinérxico debe ser avaliado de forma conxunta para non incorrer nuns procedementos viciados desde o principio e nulos de pleno dereito, tal e como apuntan diversas resolucións xudiciais respecto diso. Ademais a cidadanía ten dereito ao acceso á información do conxunto e a recibir información relativa ao conxunto global e acumulado de todas as infraestruturas do proxecto industrial.

A Avaliación de Impacto Ambiental de Proxectos é unha técnica que non admite sucedáneos ou substitutos e que, por tanto, debe esixirse de forma íntegra, a fin de non frustrar a súa funcionalidade.

Que a fragmentación artificial ou de conveniencia deste tipo de proxectos non se axusta a Dereito é unha realidade que veñen corroborando os tribunais de xustiza en España dende hai anos. Así, por exemplo, A Sentenza do TSXG, Sala Terceira, nº 254/2020, de 9 de novembro, que apreciou a fragmentación artificial do parque eólico Sasdónigas, en Mondoñedo, a Sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 30 de marzo de 2017, nº 556/2017, ou a pioneira Sentenza do Tribunal Supremo de 20 de abril de 2006, na que se pode ler o que segue:

"Se algún sentido ten dita figura (os parques eólicos), coa significación xurídica que diversas normas lle recoñeceron, é precisamente a de integrar en si varios aeroxeradores interconectados e dispoñelos de modo que non atenúen uns o rendemento eólico doutros, en zonas con determinados requisitos mínimos (velocidade e constancia do vento) co fin de optimizar o aproveitamento enerxético e diminuír os custos da súa conexión ás redes de distribución ou transporte de enerxía eléctrica. É consustancial, pois, aos parques eólicos o seu carácter unitario de modo que os aeroxeradores neles agrupados necesariamente

han de compartir, ademais das liñas propias de unión entre si, uns mesmos accesos, un mesmo sistema de control e unhas infraestruturas comúns (normalmente, o edificio necesario para a súa xestión e a subestación transformadora). E, sobre todo, dado que a enerxía resultante ha de inxectarse mediante unha soa liña de conexión do parque eólico no seu conxunto á rede de distribución ou transporte de electricidade -pois non se cumprirían os criterios de rendemento enerxético e dun mínimo impacto ambiental se cada aerogenerador puidese conectarse independentemente, coa súa propia liña de evacuación da enerxía eléctrica producida, ata o punto de conexión coa rede eléctrica-, non é posible descompoñer, a efectos xurídicos, un parque eólico proxectado con estas características para diseccionar del varios dos seus aerogeneradores aos que se daría un tratamento autónomo".

En canto ao impacto negativo das operacións de fragmentación artificial de parques nas avaliacións ambientais, a Sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 21 de febreiro de 2014, recaída no recurso 673/2009, contemplou no seu Fundamento de

Dereito sexto o que segue:

“3ª. Diso despréndese que, prescindindo, dunha consideración de conxunto dos demais parques, a declaración de impacto ambiental realizada, efectuouse de forma fraccionada, iso é totalmente claro despois de que na mesma se prescindiu, como se desprende do informe precedentemente citado, da liña de evacuación eléctrica que conecta co sistema de distribución xeral, liña esta que ha de formar parte do parque ou parques analizados, e que sendo común aos dous, serve precisamente, entre outros elementos para considerar, para dar unidade a ambos. A non integración da devandita liña devaluou a declaración de impacto ambiental, o que non pode paliarse cun estudo de sinerxias, que só considera determinados aspectos, como o de ruído e ambiental, que puiden constituír, si, un plus respecto a os proxectos analizados en conexión con outros, pero que non pode servir para paliar un defecto de concepción inicial, cal debeu ser unha análise conxunta de todos os elementos que han de integrar o único proxecto. Noutro caso, sempre quedaría ao criterio da Administración a escisión dos proxectos para avaliar completando posteriormente un estudo conxunto de ambos os a través de devandito estudo de sinerxias, que sempre deberá efectuarse nun proxecto unitario determinado polos elementos inescindibles que o compoñen.

4ª. As mesmas consideracións deben efectuarse respecto á duplicación en dúas dos procedementos de autorización, sendo copia mimética o un do outro, o que é expresivo de que nos atopamos, non ante dous proxectos, senón ante un só, xa que a admisión deste criterio permitiría, non duplicar senón triplicar, cuadruplicar... etc. o proxecto inicialmente concibido, fraccionando as avaliacións de impacto ambiental, que non pode ser duplicada, para cada un dos proxectos, senón que, por contra, a única garantía de analizar todas os aspectos que se han de incluír no mesmo, é desde unha visión conxunta, non fraccionada, sen que poida suplir esta carencia de orixe, recorrendo a unha análise posterior das sinerxias que se producen entre os elementos illadamente analizados”.

Unha cousa é que se pretenda facer valer que nos atopamos ante proxectos de implantación de parques independentes e plenamente funcionáis de xeito aislado, e outra é que as vinculacións operativas entre eses parques proxectados sexan, de facto, intensas. Poderase alegar que se procura o menor impacto nas infraestruturas de evacuación, poderase referir tamén a súa modularidade ou adaptabilidade, mais certamente, no sentido apuntado por unha xurisprudencia cada vez máis consolidada, a fragmentación artificiosa téñ por finalidade menoscabar as garantías inherentes aos procedementos de avaliación, pola vía de imposibilitar a avaliación ambiental de conxunto dos proxectos. E para superar esa merma de garantías, dende logo, non resulta suficiente que nas avaliacións ambientais fragmentadas se acometan estudos de sinerxias, sobre os cales a xurisprudencia téñ declarado o seu carácter incompleto e fragmentario. Así, a Sentenza do TSX de Castela-León, Sala de Valladolid, nº 1361/2014, de data 26/06/2014, Fundamento de Dereito sexto, resolución que declarou a existencia de fragmentación artificial:

“Prescindindo, de una consideración de conjunto de los demás parques, la declaración de impacto ambiental realizada, se ha efectuado de forma fraccionada, ello es totalmente claro en cuanto que en la misma se ha prescindido, como se desprende del informe precedentemente citado, de la línea de evacuación eléctrica que conecta con el sistema de distribución general, línea esta que ha de formar parte del parque o parques analizados, y que siendo común a los dos, sirve precisamente, entre otros elementos a considerar, para dar unidad a ambos. La no integración de dicha línea ha devaluado la declaración de impacto ambiental, lo que no puede paliarse con un estudio de sinerxias, que solo considera determinados aspectos, como el de ruido y ambiental, que puede constituir, sí, un plus respecto a los proyectos analizados en conexión con otros, pero que no puede servir para paliar un defecto de concepción inicial, cual debió ser un análisis conjunto de todos los elementos que han de integrar el único proyecto. En otro caso, siempre quedaría al criterio de la Administración la escisión de los proyectos a evaluar completando posteriormente un estudio conjunto de ambos a través de dicho estudio de sinerxias, que siempre deberá efectuarse en un proyecto unitario determinado por los elementos inescindibles que lo componen. (...) Las mismas consideraciones han de efectuarse respecto a la duplicación en dos de los procedimientos de autorización, siendo copia mimética el uno del otro, lo que es expresivo de que nos encontramos, no ante dos proyectos, sino ante uno solo, ya que la admisión de este criterio permitiría, no duplicar sino triplicar, cuadruplicar... etc. el proyecto inicialmente concebido, fraccionando las evaluaciones de impacto ambiental, que no puede ser duplicada, para cada uno de los proyectos, sino que, por contra, la única garantía de analizar todas los aspectos que se han de

incluir en el mismo, es desde una visión conjunta, no fraccionada, sin que pueda suplir esta carencia de origen, recurriendo a un análisis posterior de las sinergias que se producen entre los elementos aisladamente analizados”.

Cómpre salientar que esta Sentenza foi ratificada en casación polo Tribunal Supremo, Sala do Contencioso-Administrativo, en data 30/03/2017, por medio de Sentenza nº 1390/2017.

En calquera caso, o proxecto verbo do que alegamos e, en particular, o estudo de impacto ambiental, non acomete tampouco unha avaliación acaída de impactos acumulativos e sinérxicos. Aínda partindo da realidade de que se está a tramitar a implantación do conxunto de parques antes referidos na zona xeográfica de referencia, o estudo dos impactos acumulativos e sinérxicos incorporado como Anexo VI ao EIA non se pode considerar que xustifique ou motive adecuadamente as conclusións ás que chega, nin que -na liña da xurisprudencia citada anteriormente- considere a totalidade dos aspectos que deben ser considerados.

Dada a proximidade física entre os diferentes proxectos de parques, e por conseguinte a súa afección aos mesmos espazos naturais, especies, patrimonio ou poboación, é precisa unha análise exhaustiva, ecosistémica e participada que garanta un modelo de desenvolvemento rural equilibrado da zona afectada, no sentido do disposto no artigo 46 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade, que establece que calquera plan, programa ou proxecto que poida afectar de forma apreciable ás especies ou hábitats dos espazos da Rede Natura 2000, xa sexa individualmente ou en combinación con outros plans, programas ou proxectos, someterase a unha adecuada avaliación das súas repercusións no espazo, tendo en conta os obxectivos de conservación.

Pola súa banda, a Rede de Autoridades Ambientais (Subgrupo de coordinación de órganos ambientais na avaliación de impacto ambiental de proxectos de enerxías renovables), en documento de Alcance de estudo de impacto ambiental de Proxecto de Parque Eólico Terrestre, recomenda que se a solicitude administrativa está en tramitación, “no caso de que o mesmo ou diferentes promotores soliciten autorización administrativa de varios parques cuxas evacuacións conflúan a unha mesma nova subestación ou requiran una mesma nova liña de conexión coa rede de transporte de REE preexistente, sempre que o órgano substantivo que deba tramitar e outorgar as respectivas autorizacións sexa o mesmo, para facilitar a avaliación dos efectos acumulados e sinérxicos recoméndase a súa tramitación simultánea, a elaboración dun estudo de impacto ambiental único para todos eles e solicitar a acumulación das correspondentes avaliacións de impacto ambiental nun único procedemento (artigo 57 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas).

Pero hai que ter en conta tamén que existe unha mancha de infraestruturas eólicas no ámbito xeográfico de afección do proxecto, o que acrecenta progresivamente o feísmo paisaxístico, xa que están a instalarse estacións eólicas e formando verdadeiros polígonos industriais nos cumes dos montes e das montañas, afectando a áreas como é este caso de alto valor ambiental, hídrico e paisaxístico e patrimonial.

CUARTO.- PREVALENCIA DA FUNCIÓN SOCIAL DO MONTE E A SÚA INCOMPATIBILIDADE COA MANCHEA DE INFRAESTRUTURAS EÓLICAS QUE EXISTEN NO ÁMBITO DE IMPLANTACIÓN DO PROXECTO EÓLICO MARAGOUTO. VULNERACIÓN FLAGRANTE DA LEI 7/2012, DE 28 DE XUÑO DE MONTES DE GALICIA. ELIMINACIÓN DA MULTIFUNCIONALIDADE DO MONTE.

O uso predominante na área de afección do proxecto é o uso forestal e agro –gandeiro.

O monte é un sector estratéxico na economía galega que contribúe a mitigar o cambio climático e á descarbonización da economía. Aspecto non avaliado pola promotora. A mercantil promotora non avalía o impacto da estación eólica e as súas infraestruturas de evacuación sobre o benestar das familias dos núcleos habitados e o posible éxodo poboacional que se pode dar derivado da mancha de estacións eólicas que hai no territorio e outras infraestruturas, que dificultan a vida no rural e a sustentabilidade e viabilidade das explotacións forestais e agro – gandeiras (fomentando o feito coñecido como despoboamento do rural ou España baleirada). A este respecto debera informar a Dirección Xeral Xeral de Defensa do Monte da Consellería de Medio Rural da Xunta de Galicia e á luz da exposición de motivos e o artigo 5 da Lei 7/2012, de 28 de xuño se informe sobre a prevalencia do uso forestal sobre o uso eólico e a incompatibilidade deste, dentro da superficie afectada pola poligonal do parque eólico, en tanto en canto como ben di a exposición de motivos da referida lei, o monte galego é unha fonte de riqueza que xera emprego estable, descarboniza a economía, cumpre co protocolo de Kioto e realiza unha contribución importante ao PIB galego.

Como ben indica o artigo 25 da Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, relativo ao “Desenvolvemento rural: política agraria, política forestal e enerxías renovables”:

“O Goberno incorporará na aplicación da Política Agraria Común, así como noutras estratexias, plans e programas en materia de política agraria e de desenvolvemento rural, e no Plan Forestal Español, medidas encamiñadas a reducir a vulnerabilidade ao

cambio climático dos chans agrícolas, dos montes e dos chans forestais e para facilitar a preservación dos mesmos, entre elas, a elaboración dun mapa de vulnerabilidade, así como a avaliación e promoción de sistemas agrícolas e prácticas de xestión forestal sostibles para aumentar a súa resiliencia fronte ao cambio climático, que fomentarán en todo caso as sinerxias coa redución de emisións de gases de efecto invernadoiro nestes ecosistemas”.

O proxecto eólico elimina de forma irreversible a funcionalidade do monte, das terras agrícolas e implica afeccións irreversibles aos recursos hídricos.

LEI 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia.

Exposición de motivos

O monte, ademais da importancia económica e social referenciada en Galicia, ten unha función medioambiental que se recoñece e acrecenta progresivamente. A relación da sociedade galega co monte evolucionou considerablemente desde o último terzo do século pasado, xerando unha nova configuración baseada na esixencia do desenvolvemento sustentable e do aproveitamento racional dos recursos forestais. Así, os bosques aparecen como un elemento básico da estratexia ambiental como reservorios e depósitos de fixación de carbono, que chegan a fixar hoxe máis de 42 millóns de toneladas, o que os converte en piares fundamentais para o cumprimento dos compromisos adquiridos no protocolo de Quioto.

Ademais, unha parte significativa dos montes galegos, predominantemente veciñais en man común, están incluídos na Rede Galega de Espazos Naturais Protexidos, o que revela a importancia dos bosques galegos no mantemento da riqueza e da biodiversidade da nosa flora e da nosa fauna, así como o papel tan importante que os montes desempeñan na protección do solo, da paisaxe, dos sistemas hidrolóxicos e de todos os ecosistemas que as formacións arbóreas albergan. Con este fin, regúlase na Lei de montes de Galicia unha serie de actuacións tendentes a previr e reducir a degradación do monte e a fomentar a súa restauración, dirixidas a paliar a sobreexplotación de determinados recursos, condicionando e preservando a masa forestal ante as actividades de índole extractiva, as urbanizacións, as áreas industriais e os trazados de grandes infraestruturas, e afondando no concepto de xestión sustentable e, especialmente, no manexo forestal responsable.

O monte é, ademais, un espazo que determina a paisaxe e a identidade da nosa comunidade, ao tempo que ten un compoñente social de recreo, de lugar de encontro, lúdico e de gozo dos cidadáns. A lei trata de compatibilizar a funcionalidade medioambiental, social e estética do monte, cuxos beneficios intanxibles son aproveitados por toda a sociedade, e uns lexítimos beneficios directos que corresponden aos seus titulares. De aí que a lei persiga, como un dos seus obxectivos fundamentais, adaptar a realidade forestal galega ás esixencias, cada vez maiores, dunha sociedade, madura e moderna, como a de Galicia, que debe coonestarse cos dereitos á percepción de rendas, froitos e utilidades dos propietarios forestais e dos silvicultores.

Artigo 5. Función social dos montes

1. Os terreos forestais galegos constitúen un recurso estratéxico que deberá contribuír ao desenvolvemento socioeconómico de Galicia, xerando rendas e emprego na Comunidade Autónoma mediante un aproveitamento sustentable dos seus recursos e servizos.

2. Os montes desenvolven unha función social relevante, nos termos do artigo 4 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes.

3. A consellaría competente en materia forestal promoverá a dispoñibilidade de montes ou terreos forestais para fins sociais, educativos, ambientais e recreativos, compatibilizados coa súa potencialidade e utilización forestal.

4. A conservación, a expansión e o aproveitamento das masas forestais, segundo os criterios de xestión forestal sustentable e o disposto nesta lei, son de interese público, sen prexuízo do réxime da propiedade.

E cómpre ter moi en conta o artigo 4 da Lei 43/2003, que indica:

“Artículo 4. Multifuncionalidad de los montes.

Los montes, independientemente de su titularidad, desempeñan una función social relevante, tanto como fuente de recursos naturales y sustento de actividades económicas como por ser proveedores de múltiples servicios ambientales, entre ellos, de protección del suelo y del ciclo hidrológico; de fijación del carbono atmosférico; de depósito de la diversidad biológica y como elementos fundamentales de la conectividad ecológica y del paisaje.

El reconocimiento de estos recursos y externalidades, de los que toda la sociedad se beneficia, obliga a las Administraciones públicas a velar en todos los casos por su conservación, protección, restauración, mejora y ordenado aprovechamiento”.

Polo tanto,

O uso forestal e a funcionalidade actual dos montes afectados polo parque eólico MARAGOUTO PREVALECEN sobre o uso previsto no proxecto eólico citado e RESULTA INCOMPATIBLE a actual utilidade e funcionalidade dos montes cos usos eólicos previstos.

QUINTO.- AUSENCIA DA UTILIDADE PÚBLICA PRETENDIDA POLA PROMOTORA DO PROXECTO DO PARQUE EÓLICO MARAGOUTO.

☞ **Afección significativa, severa e prexuízos irreparables para a Paisaxe e á biodiversidade. Incremento do Feísmo Paisaxístico e afección severa ao turismo e á hostalería:**

O PARQUE EÓLICO MARAGOUTO FORMA PARTE dun Plan industrial eólico formado polo conxunto dos 13 parques eólicos e a súa infraestrutura de evacuación fragmenta os hábitats, os ecosistemas e implica directamente a perda de biodiversidade. Pero non é só este Plan industrial. Existen outros parques no mesmo ámbito xeográfico. O Plan industrial proxectado transforma as paisaxes de mosaicos agro –forestais e de montaña nunha paisaxe inhóspita de marcado carácter industrial inzada de muíños e liñas de alta tensión.

Por outra banda, o proxecto afecta de maneira irreversible a lugares identitarios para a poboación e as familias que viven, residen e/ou traballan no ámbito xeográfico do parque e que resultan obviadas pola mercantil promotora:

Así o proxecto afecta ao rego do Feal Maior e a lugares identitarios para as comunidades locais como A Aguiña, O Coto, As Aspas, a Lagoa de Bargo, A Lagoarico, Campo Redondo, Coto do Faro, Cachopeiro, Correchán da Lagoa, Os Lagos, Balsa do Bargo, Cova da Vella, Fonte Bo a Pedra do Corzo, a Fonte da Castiñeira, Fonte do Espiño, rego de Navallón, Fonte María. Afecta ao rego dos Pesares, ao Alto do Seán, á Devesa Brava, Fonte Grande, Corgo, Carballeira do Souto, Pena Luieira, Bouza Rozada, a Eiroa, Pedras das Lams, Pedra dos Santos. Afecta aos núcleos de Cornanda, a Graña, Vilariño. Atravesa a Carballeira do Souto, o río Tambre e a devesa de Barbazán. Afecta ao núcleo de Barbazán e aos montes de Lueiro, Lama Maior, As Bouzas, Leiras Grandes, Pedra Facha. Afecta á Porqueira, ao rego da Porqueir e a lugares identitarios para as comunidades rurais e as familias que viven nestes núcleos como o Monte de Malvar, Covas do Parromís, Alto do Cume, Alto das Forcas, O Mosqueiro, Pico da Armada, Fonte da Armada, Alto das Sete Fontes, O Corzán, Brañas do Corzán, Curro dos Ladróns, Alto do Cume, Cotón dos Teixos, Pego Longo, A Fenlla, Alto dos Sobradiños, As Lamas, Alto de San Roque, Os Valados, Penedos da Brandía. Afecta a lugares identitarios como o Alto do Maragouto, Corno do Cervo, Pico do Castelo, Os Petóns, Penedo Mosqueiro, San Paio, O Regueiro, Fonte Porea, Alto das Campanas, Monte do Vilar. Afecta ao núcleo de vilar e á nascencia do rego do Castro. Ao longo do seu percorrido continúa a afectar a lugares identitarios para as poboacións locais como Monte da Pena, Monteagudo, Cabana Mouro, Monte da Cabana Mouro. Continúa afectando ao núcleo de Oroña e a lugares identitarios para a poboación e as familias

que habitan estes núcleos como Fonte Salgueira, Canle das Bellotas, Pendos de Brandía, Alto de San Roque. Afecta ao rego da Cascoxa, ao río de Banzas e a lugares identitarios como O Foxo, Cotón das Murallas, Cotro de Eiras, Vao de Rego Furado, Os Pazos, Foxa de Augabril, Chans de Campolongo, O Picoto, Alto de Banzas, Cotro de Eiras, Capela de Santa Locaia e a súa carballeira. Afecta ao rego da Costa, a Fontemourente, Fonte do Alto de Luarís, núcleo de Valadares, fonte do Lobo, Guimarei e a lugares identitarios como As Brañas, Alto do Petón e Pedra do Outeiro.

Estas paisaxes están construídas a partir das vidas das persoas, as súas percepcións e son moitas veces fundamentais para o sentimento de identidade e o benestar das persoas. Trátase de paisaxes identitarias das persoas que constrúen e viven na paisaxe en si, cuxas miradas probablemente non son panorámicas, nin sequera admiran, pero cuxas percepcións sensoriais descendentes aos máis pequenos detalles, identificando paisaxes de vida, soños, símbolos.

Por último, destacar a presenza de grandes crestóns rochosos, de xisto, que definen unha paisaxe moi característica e que, desde o punto de vista do patrimonio cultural, relaciónanse con este na presenza de cruces de termo gravadas sobre os mesmos, xa que serven de elementos delimitadores do espazo administrativo en épocas históricas. Os parques eólicos descontextualizan todo este patrimonio cultural estreitamente vencellado ao territorio e á paisaxe.

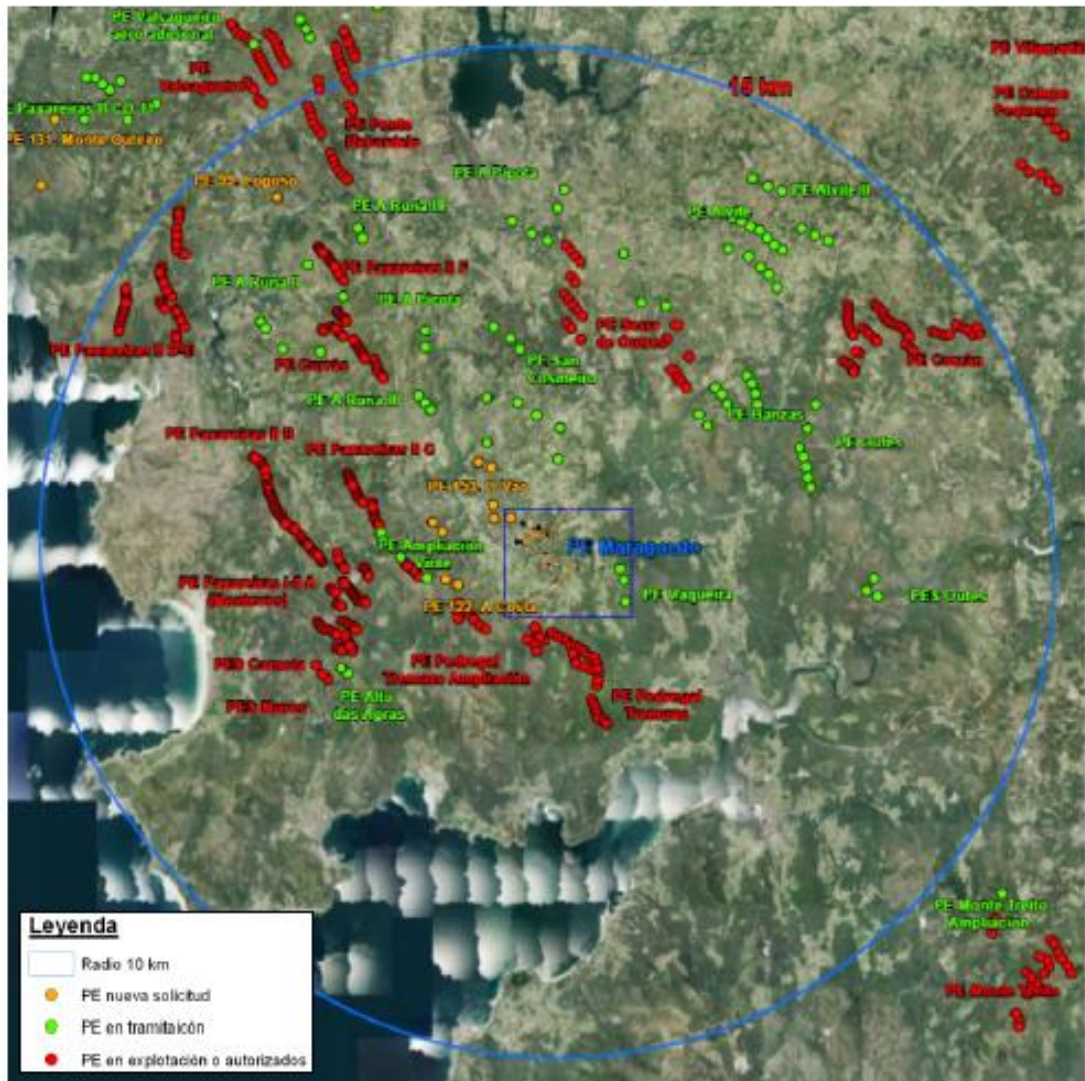
Estariamos a falar xa dunha paisaxe cada vez máis industrial co abandono progresivo e crecente dos tradicionais mosaicos agro – forestais e de montaña. O impacto paisaxístico e a fragmentación dos hábitats é inasumible desde o punto de vista do benestar das familias afectadas e a perda da biodiversidade é incoherente coa crise climática actual. Ao anterior hai que engadir un impacto severo e inadmisíbel sobre os recursos hídricos, as paisaxes e o importante réxime de turbeiras, brañas e humidais como as de Banzas e Maragouto, que foron totalmente obviadas pola mercantil promotora.

☞ **Afección severa e prexuízos irreversibles para as Áreas de Interés paisaxístico (AEIP), afección severa a Miradoiros, a itinerarios panorámicos e a Lugares de especial interés paisaxístico (LEIP) nunha envolvente de 5 km en torno ao parque eólico:**

O val do río Xallas, a meseta do Corzán, o val da Barcala que discorren cara o val do río Tambre configuran unha paisaxe de extraordinaria beleza e singular. O trazado das Liñas eléctricas percorre costas peculiares como O Cotón, o Alto das Campás, Alto da Pedreiriña, Pedra Arada, Alto do Cume, Montes de Lueiro, Coto do Queixal, Alto do Seán, Costoira, Pena de Ferro, Anta da Mina da Parxubeira, Mirador de Monte Tremuzo...., Guimarei, Cornanda, Barbazán, A Graña, Esperante, Asenso, o Miradorio de Monte Culou, Miradoiro Alta da Paradela, Mirador do Cotro, Fervenza de Gosolfre... Todo elo deficientemente avaliado tendo en conta que esta infraestrutura de evacuación forma parte dun Plan industrial eólico formado por 13 parques eólicos máis e con respecto os que se obviou a súa exposición pública conxunta aos efectos da avaliación ambiental da totalidade das infraestruturas do Plan.

Afección severa á AEIP Baixo Tambre, O Pedregal, San Xusto con afección ao BIC Mosteiro de San Xusto de Toxosoutos e Muíños de Viceso, O Pedregal, AEIP “Baixo Tambre”, AEIP “Monte do Pindo” e “Devesa de Anllares”. Afección severa a miradoiros como “Pico do Castelo Grande”, “Monte do Cotro” al noreste, “Monte Tremuzo”, “Alto da Medoña” “Alto da Paradela”, “Monte Culou”, “Monte de San Lois”, “Mirador de Caveiro”, “Monte Iroite”, “Mirador da Atalaia”, “As Paxareiras e Mirador de Cubeiras”, “Alto da Ruña” e “Mirador do Ézaro”.

Cómpre ter en conta que non se está a cumprir co Convenio europeo da Paisaxe. Os obxectivos de calidade paisaxística determínanos a Administración pero en base ás aspiracións da cidadanía, e non en base ás aspiracións dunha empresa promotora de parques eólicos. Non existe tampouco un proceso participativo que permita á cidadanía manifestar as súas aspiracións en relación á localización deste parque eólico.

Parques eólicos existentes, en tramitación y de nueva solicitud © Rexistro Eólico de Galicia na web-Xunta de Galicia

Saturación eólica na área de afección do proxecto eólico Maragouto

- ☞ **Afección severa e danos irreversibles para o Camiño de Santiago (Fisterra –Muxía). Afección severa para o turismo e á hostalería:**

Impacto non avaliado pola mercantil promotora. Cal é o impacto sobre o Camiño de Santiago e o turismo e a hostalería do conxunto do Plan industrial eólico que conforma os 13 parques e a LAT conxunta de evacuación?

- ☞ **Afección moi severa e prexuízos irreparables para a Rede Natura 2000 e a súa coherencia. Falla de conectividade ecolóxica entre os ecosistemas. Cómpre ter en conta que as especies non entenden de límites xeográficos e que o mantemento da conectividade ecolóxica é fundamental para o mantemento dos ecosistemas e da coherencia da propia Rede.**

A “LAT 132 kV SET PE Banzas - SET Colectora Lousame” cruza a Zona de Especial Conservación (ZEC) ES1110011 Esteiro do Tambre no seu tramo fluvial inicial.

- ☞ **Afección moi severa e prexuízos significativos para os recursos hídricos. Vulneración flagrante da Directiva Marco da Auga (DMA). AUSENCIA DUN ESTUDO HIDROLÓXICO E HIDROXEOLÓXICO QUE GARANTA A CALIDADE DAS MASAS DE AUGA SUPERFICIAIS E SOTERRADAS E A NON AFECCIÓN AOS ACUIFEROS:**

Non existe un estudo hidrolóxico serio e rigoroso que analice os caudais dos cauces nin valore a calidade das augas.

O trazado das Liñas Eléctricas cruza cun total de 22 cursos de auga que tributan na conca do río Tambre ou do río Xallas e desembocan na costa occidental atlántica. A este impacto hídrico hai que engadir o impacto individual que implica cada un dos 13 parques eólicos que configuran este Plan industrial, pero este feito non é avaliado pola mercantil promotora. Polo tanto, descoñécese cal é o impacto hídrico global da totalidade das infraestruturas que configuran o Plan industrial eólico que lidera a mercantil promotora e que debera ser sometido no seu momento á preceptiva avaliación ambiental estratéxica que para todos os plans e programas prescribe a Lei 21/2013, de 9 de decembro de avaliación ambiental.

Río do Vao das Bestas ou das Chaves

Rego do Vao da Casa

Río Entíns

Rego do Vao da Denociña

Rego da Costa

Río de Banzas

Río Donas

Río de Xallas

Rego de Porqueira

Río de Corzán

Río Tambre

Rego de Quarenza

Rego de Navallón

Rego dos Pasares

Rego do Feal Maior

Rego da Cabaneta

Rego das Vaquerizas

☞ **Afección severa ao Escribano Palustre:**

As Liñas Eléctricas proxectadas sitúanse en área de presenza potencial Plan de recuperación do Escribano palustre (*Emberiza schoeniclus* L. subsp. *lusitanica* Steinbacher) en Galicia. As áreas de presenza e prioritarias de conservación máis próximas, os Canizais de Outes, sitúanse preto das infraestruturas.

En relación á escribenta das canaveiras e os proxectos eólicos que poidan ter algunha incidencia sobre a especie, indicar que a Xunta de Galicia, tras darse a sí mesma un prazo de 6 anos para facelo (desde o 2013), non chegou a determinar os perímetros de protección dos humidais que constitúen o hábitat potencial desta especie en perigo de extinción.

A cuestión non é baladí porque hai unha mancha de parques eólicos que afectan a esta especie con charcas e humidais cuxo perímetro están sen determinar e a saber cal é a área comprendida no ámbito do Plan de recuperación da subespecie lusitánica da escribenta, da que unicamente aparece nunha representación gráfica e fica por tanto o seu perímetro de zonificación ás expensas das avaliacións que realicen as mercantís promotoras eólicas.

Por outra banda o artigo 4 do Decreto que aproba o plan de recuperación da especie, referido a súa revisión indica que:

"2. Co fin de adaptar o plan aos novos condicionantes existentes para a conservación da subespecie, avaliaranse os seus resultados cada 6 anos, e modificarase no caso de que se requira o reaxuste das medidas de recuperación", non existindo constancia desta avaliación tras o transcurso do período indicado.

O referido plan tamén indica na súa exposición de motivos que:

"A aprobación deste plan executivo vincula tanto os particulares como as administracións competentes, que deben cumprir as directrices e actuacións contidas neste decreto".

"Debido ao declive poboacional estimado e ao reducido tamaño da poboación actual, a subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras aparece recollida no anexo I do Decreto 88/2007 na categoría «en perigo de extinción». Esta categoría está reservada para aquelas especies cuxa supervivencia é pouco probable se os factores causantes da súa actual situación seguen actuando.

A catalogación dunha especie como en perigo de extinción implica a elaboración dun plan de recuperación cuxo fin é garantir a conservación da especie que vive en estado silvestre no territorio da Comunidade Autónoma, dos seus hábitats e establecer medidas adecuadas que permitan preservar, manter e restablecer as súas poboacións naturais facéndoas viables".

O artigo 3 do Decreto 75/2013, do 10 de maio, polo que se aproba o Plan de recuperación da subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras (*Emberiza schoeniclus* L.subsp. *lusitanica* Steinbacher) en Galicia indica:

"A finalidade do plan de recuperación, de acordo cos antecedentes e razóns que se expoñen no anexo I, é a de inverter a tendencia demográfica regresiva da subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras en Galicia ata que se limite de xeito significativo o seu risco de extinción nun horizonte temporal de 20 anos, se acade a recuperación das localidades de reprodución coñecidas que se perderon e unha poboación reprodutora superior a 112 parellas".

Sen embargo, este obxectivo de recuperación previsto no Decreto do ano 2013 queda moi lonxe da realidade e a situación da especie é de especial gravidade.

No Censo de Escribenta das canaveiras *Emberiza schoeniclus lusitanica* en Galicia 2018, indícase a priori, que a escribenta das canaveiras (*Emberiza schoeniclus*) debería empezar a dar sinais de recuperación en Galicia. A pesar da súa vulnerable situación, é unha das escasísimas especies ameazadas que conta cun plan de recuperación aprobado pola Xunta (só son 3 de 198, segundo teñen denunciado repetidamente varias entidades ecoloxistas). Mais os resultados dun novo censo volven advertir da necesidade de medidas efectivas. *"Segundo os datos dispoñibles, quedarían unhas 20 parellas reprodutoras en Galicia fronte ás case 70 censadas en 2005, o que supón unha redución de arredor do 70% en tan só 13 anos"*, advirte o traballo, realizado por Emilio Martínez Sabarís, Xabier Prieto Espiñeira, José Ramón Castro Gómez, José Luis Rabuñal Patiño, Cosme Damián Romay Cousido, Álvaro Rodríguez Pomares e Francisco Rosende Maneiro.

En cumprimento da Directiva 2009/147/CE do Parlamento europeo e do Consello do 30 de novembro de 2009 relativa á conservación das aves silvestres e o Decreto 75/2013, do 10 de maio, polo que se aproba o Plan de recuperación da subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras (*Emberiza schoeniclus* L.subsp. *lusitanica* Steinbacher) en Galicia e o disposto no Anexo IV do mesmo referido ao calendario de actuacións, cómpre que a Dirección Xeral de Planificación Enerxética de Recursos Naturais proceda á suspensión das avaliacións ambientais de todos aqueles proxectos industriais eólicos, plans e programas que poidan afectar á conservación da especie en tanto en canto non se proceda á determinación dos perímetros de protección dos humidais que constitúen o hábitat potencial desta ave en perigo de extinción e se garanta a conservación da especie e dos seus hábitats nun estado de conservación favorable.

Ver NOTA CIENTÍFICA “Censo de Escribenta das canaveiras *Emberiza schoeniclus lusitanica* en Galicia 2018” de Emilio Martínez Sabaris, Xabier Prieto Espiñeira, José Ramón Castro Gómez, José Luis Rabuñal Patiño, Cosme Damián Romay Cousido, Álvaro Rodríguez Pomares e Francisco Rosende Maneiro.

Afección severa e prexuízos irreversibles para o sistema de brañas e humidais da zona de afección do proxecto:

A traza da “LAT 132 kV SET PE Banzas - SET Colectora Lousame” cruza os seguintes humidais dos recolleitos no Inventario de Humidais de Galicia (Decreto 127/2008, do 5 de xuño), codificados como 1110251 Brañas de Corzán e 1110264 A Fonteiriña – 2. Estes humidais son espazos moi sensibles e con unha presenza importante de turbeiras, hábitats prioritarios e con posible presenza do escribano palustre, aspecto non avaliado pola mercantil promotora. Existen ademais moitas outras brañas non identificadas e que tamén resultamente severamente afectadas polo proxecto.

Neste caso existe tamén afección a humidais como As Brañas, As Brañas do Muíño, Braña dos Pois, Brañas de Marsillán...etc.

Cómpre ter en conta que as infraestruturas afectan de forma irreversible a estes espazos. Ademais os aeroxeradores aséntanse practicamente sobre humidais, brañas e lagoas. A propia toponimia xa indica que estamos en presenza de humidais, Brañas e Lagoas. A afección aos recursos hídricos é irreversible. As importantes remocións de toneladas de terra para a instalación das cimentacións e plataformas dos aeroxeradores pode romper acuíferos e afectar seriamente ás masas de auga soterradas. Os humidais son fontes de vida, xa que o 40 % das especies do mundo viven ou se reproducen nestes espazos. Tamén son fonte de auga limpa e de alimento, de feito, unha de cada sete persoas depende dos humidais para o seu sustento. Os servizos que brindan os humidais son incalculables e insubstituíbles.

Centos de hectáreas de lagoas, lagos, brañas, xunqueiras, bosques húmidos e turbeiras están en serio risco de desaparición por mor da expansión denscontrolada de eólicos en Galicia. En Galicia só hai 5 humidais protexidos ao abeiro do Decreto 110/2004, do 27 de maio. Posteriormente no ano 2008 a Xunta de Galicia aprobaba o Decreto 127/2008, do 5 de xuño, polo que se desenvolve o réxime xurídico dos humidais protexidos e se crea o Inventario de humidais de Galicia, vixente na actualidade. desde o ano 2008, data de creación do Inventario como rexistro público de consulta dos humidais, a Xunta abandonouno por completo e non se molestou en inventariar debidamente os humidais galegos incumprindo de cheo a Directiva 2000/60/CE, pola que e establece un marco comunitario de actuación no ámbito da política de augas (en diante DMA).

O obxectivo ambiental da DMA é “establecer un marco para a protección das augas superficiais continentais, as augas de transición, as augas costeiras e as augas subterráneas que preveña toda deterioración adicional e protexa e mellore o estado dos ecosistemas acuáticos e, con respecto ás súas necesidades de auga, dos ecosistemas terrestres e humidais directamente dependentes dos ecosistemas acuáticos”.

A inscrición dun humidal no Inventario de humidais de Galicia deixará constancia, como mínimo da súa identificación, denominación e descrición, codificación e denominación do humidal, descrición xeral do humidal, tipoloxía, localización e superficie, localización xeográfica, administrativa e hidrolóxica, superficie do humidal, hábitats, vexetación e flora, fauna, réxime de protección, plans e medidas de conservación, estado de conservación e cartografía.

Ao non delimitarse debidamente os humidais do Inventario dificilmente se poden identificar, controlar e moito menos cumprir cos obxectivos de calidade destas masas de auga que esixe a DMA e por tanto, xa non habería ningún obxectivo ambiental que cumprir, abandonando a súa sorte estes espazos que prestan grandes e valiosos servizos ecosistémicos.

O desleixo da Xunta de Galicia con respecto aos humidais e de tal envergadura que na praxe a cidadanía ten que pasar polo que indican as empresas nos proxectos, sen poder constatar a veracidade do que neles se realta. As obras de construción dos parques eólicos sobre

estes espazos ou con afección aos mesmos, provoca a desaparición dos valores naturais destes. A apertura de viais, as cimentacións dos muíños, as gavias de cabreado, a construción das subestacións eléctricas, as liñas de evacuación e os centros de seccionamento están a provocar a fragmentación e drenaxe destas zonas húmidas con un impacto ambiental irreversible e inasumible nunha época de crise climática como a actual.

As turbeiras son importantes sumidoiros de carbono e por tanto son cruciais para facer fronte a unha emerxencia climática que está a acelerar a perda de biodiversidade. Os humidais están a desaparecer máis rápido que ningún outro ecosistema e a implantación de parques eólicos non seu ámbito xeográfico non é a solución adecuada para contribuír ao cambio climático. Existen numerosas zonas de humidais, xuncais, brañas e lagoas e directamente afectadas polos aeroxeradores. En consoancia co artigo 21 da Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, relativo á consideración do cambio climático na planificación e xestión territorial e urbanística, así como nas intervencións no medio urbano, na edificación e nas infraestruturas do transporte, os humidais, as brañas e as lagoas, ao igual que as nascencias dos ríos deberan ser consideradas zonas de sensibilidade e exclusión de infraestruturas eólicas, pola súa importancia para a biodiversidade, conectividade e provisión de servizos ecosistémicos.

Indica a mercantil promotora:

“También es objeto del presente Proyecto la justificación del interés público y utilidad social de dichas instalaciones, con el fin de obtener los beneficios de aplicación de la ley de Expropiación Forzosa en aquellos terrenos afectados en los que no se obtenga su disponibilidad por la vía de mutuo acuerdo con sus propietarios”.

Como xa se indicaba anteriormente a cidadanía non participa na ordenación territorial dos terreos afectados pola infraestrutura citada, xa que ve limitado o seu acceso á avaliación ambiental global da totalidade das infraestruturas do Plan industrial eólico do Clúster empresarial. Polo tanto o interés público e a utilidade social está viciado ab initio dando lugar á nulidade radical de todo o actuado, en tanto que se vulneran os dereitos básicos da cidadanía no acceso á totalidade da información ambiental das infraestruturas.

A cidadanía non pode participar na avaliación da totalidade das infraestruturas que configuran o Plan industrial, polo que tampouco pode participar na vertebración da política territorial que indica a mercantil promotora no proxecto.

E o órgano substantivo da Xunta de Galicia, isto é, a Dirección Xeral de Planificación Enerxética e Recursos Naturais está a ser cómplice desta limitación de dereitos da cidadanía afectada e do público, ao non someter a exposición pública para a avaliación ambiental a totalidade dos proxectos independentes que configuran o Plan industrial eólico do Clúster que lidera Green Capital Power, S.L., polo que se dará traslado á Fiscalía para que depure as posibles responsabilidades que puideran existir ao respecto.

Sometan por tanto a exposición pública un estudo do impacto ambiental da totalidade das infraestruturas proxectadas e permitan ao público en xeral e á cidadanía afectada participar na determinación dos impactos ambientais.

Ausencia de retorno social do proxecto industrial eólico.

Ao mesmo que ocorre co proxecto de solución de evacuación conxunta dos parques eólicos Maragouto e Banzas, nos concellos de Mazaricos, Brión, Lousame, Negreira, Outes e Rois (expediente IN408A 2020/144), que forma parte da mesma infraestrutura común de evacuación dos parques do mesmo grupo empresarial, estamos en presenza dun proxecto con unha incidencia territorial inasumible, que fragmenta os hábitats, afecta de forma irreversible a hábitats prioritarios e de interés comunitario, implica unha importante perda de biodiversidade, afecta de forma severa ás familias que viven e residen nos núcleos rurais afectados e ao seu benestar e xera un impacto paisaxístico sen precedentes e para o cal a mercantil promotora carece de licenza social.

Non hai máis que ver que o proxecto citado (expediente IN408A 2020/144) implica a creación de case 6 km de accesos novos aos 86 puntos de apoio que configuran a liña de alta tensión de evacuación (7.355,47 metros), con un impacto adicional sen precedentes, ao que hai que engadir o impacto da lonxitude da propia liña e os seus anchos ou “calles” (lonxitude de case 23 km ou 22.611,36 metros). Cómpre ter en conta que a afección aos hábitats non é cuestión baladí, xa que este proxecto implica a creación de case 6 km de accesos novos aos 64 puntos de apoio que configuran a liña de alta tensión (7.355,47 metros), con un impacto adicional sen precedentes, ao que hai que engadir o impacto da lonxitude da propia liña e os seus anchos ou “calles” (lonxitude de case 23 km ou 22.611,36 metros). Isto implica a eliminación permanente e por tanto irreversible de moita vexetación de ribeira, sobre todo aquela por onde cruza a infraestrutura e a eliminación de hábitats prioritarios e de interés comunitario. Polo tanto a afección do proxecto debe considerarse irreversible.

No caso da LAT 132 kV SET PE Troitomil, LAT 132 kV SET PE Banzas/SET colectora Lousame, esta ten unha lonxitude aproximada de 14.609,26 m (sen incluír o van destensado de conexión ao pórtico da subestación de Troitomil de 34,11 m) e 53 apoios e só ata o apoio nº 16 (TM de Negreira) da LAT 132 kV SET PE Banzas/SET colectora Lousame, incluída na solución de evacuación conxunta dos parques eólicos Maragouto e Banzas. O apoio número 53 deste proxecto coincide co apoio nº 16 (TM de Negreira) da LAT 132 kV SET PE Banzas/SET colectora Lousame. E os vans destensados conexión a apoio (apoiado 16 da LAT 132 KV BANZAS – LOUSAME) non son obxecto do presente proxecto.

O proxecto anterior prevé a apertura de novas pistas, 4.793,37 metros lineais, dos cales 2.097,72 metros discorren baixo a liña proxectada, o que vai producir non só a perda e eliminación irreversible da vexetación existente, fragmentación dos hábitats e un impacto paisaxístico severo.

No proxecto de Solución de evacuación conxunta dos PE Barrosino e Vilartoxo en relación á Liña Aérea de Alta Tensión, a LMT 30 KV SE BARROSINO – SET TROITOMIL prevé unha lonxitude de case 4 km (3.922 metros), 16 apoios e 1.563,62 metros de novos viais de acceso aos apoios e a LMT 30 KV SE VILARTOXO – SET TROITOMIL prevé case 3 km (2.761 metros), 14 apoios e 1.281,34 metros de novos viais de acceso aos apoios, que totalizan case 7 km de lonxitude, 30 apoios e 2.844,96 metros de novos viais de acceso, considerando un ancho de vial de 4 metros.

Polo tanto a afección á biodiversidade, a fragmentación de hábitats e eliminación da actual funcionalidade dos chans afectados é inasumible.

E polo tanto, deben realizar un estudo ambiental da totalidade dos impactos das infraestruturas proxectadas e avaliar os efectos sinérxicos e acumulados de todas elas e permitir ao público en xeral e á cidadanía afectada, participar nesta avaliación ambiental.

☞ **Afección severa ao patrimonio cultural e arqueolóxico e a súa descontextualización:**

O estudo patrimonial da promotora é moi deficiente. Contrariamente ao que se indica no estudo existen indicios máis que evidentes e razoables da existencia de máis patrimonio arqueolóxico.

A promotora obvia o impacto acumulado e sinérxico sobre o patrimonio da totalidade dos parques eólicos e as súas infraestruturas de evacuación existentes no ámbito xeográfico de desenvolvemento e implantación do proxecto industrial eólico, incluída a súa infraestrutura asociada de evacuación.

A mercantil promotora obvia a arqueotoponimia e a a arqueoloxía da paisaxe. Tampouco se ten en conta a toponimia: Pedra do Mouro, Pedra das Cuncas, Cova do Barro...etc.

Óbviasse todo o referente ao patrimonio relacionado cos recursos hídricos: Pontellas, Pista de Pontellas, Lomba de Muíños, Pista a Lobos, Brañas do Muíño, Canle, Presas...etc.

Os Poderes Públicos están obrigados pola lei e as diferentes recomendacións e tratados internacionais ratificados polo Reino de España a unha actuación positiva, ampla e decidida na conservación, defensa e posta en valor dos Bens Culturais, Patrimoniais e Arqueolóxicos dado o seu carácter de bens inalienables de dominio público derivado da súa utilidade pública de máxima prevalencia fronte a calquera outra (Velasco, 2002).

Pero a súa vez, é deber inalienable por parte dos Poderes Públicos de protexer o contorno, ámbito, contexto, escenario ou ambiente dos bens culturais e arqueolóxicos evitando a súa descontextualización é un imperativo central repetido pola lexislación e os diferentes tratados e recomendacións internacionais sobre o patrimonio (Pose & Abuín, 2020). Nese sentido referenciamos a abordaxe desta cuestión que fai entre outras a Carta de Atenas de 1931, a Carta de Venecia de 1964, a Comisión Francischini de 1967, a Carta de Quito de 1967, a Convención da Unesco sobre Patrimonio Mundial de 1972, a Carta Europea do Patrimonio Arquitectónico de 1975 do Consello de Europa, a Recomendación de Nairobi de 1976, o Terceiro Simposio Europeo de Múnic de 1978, a Convención de Granada de 1985, a Carta de Cracovia de 2000, o Convenio de Florencia ou a Declaración de Xi'an de 2005.

Non cabe pois descontextualizar o patrimonio cultural nin desvencellalo da paisaxe como se fai no estudo de impacto ambiental.

☞ **Patrimonio cultural inmaterial: sen avaliar**

En virtude do anterior,

SOLICITA:

1.- O rexeitamento da solicitude de declaración de utilidade pública, en concreto, e da necesidade de urxente ocupación que iso implica, do proxecto do parque eólico Maragouto, nos concellos de Outes e Mazaricos (A Coruña) (expediente IN408A 2017/21), DOG Núm. 74, 19 de abril de 2022, e a súa retirada definitiva pola súa incompatibilidade cos valores ambientais, patrimoniais e paisaxísticos presentes na área de afección do proxecto e a falla de licenza social.

Sometan a exposición pública un estudo do impacto ambiental da totalidade das infraestruturas proxectadas dos 13 parques eólicos e as súas infraestruturas común asociadas que comparten o mesmo ámbito xeográfico de afección e permitan ao público en xeral e á cidadanía afectada en particular participar na determinación dos impactos ambientais.

2.-SIRVAN AS PRESENTES ALEGACIONES COMO NOTIFICACION PREVIA DESTE ASUNTO, QUE VAI A SER OPORTUNAMENTE RATIFICADA PARA O CASO DE PROGRESO DA SOLICITUDE RELATIVA AO PARQUE EÓLICO MARAGOUTO (EXPEDIENTE IN408A 2017/21) E PROGRESO DA MESMA, DEBENDO OS PROMOTORES ENFRENTARSE AOS PROCEDIMENTOS XUDICIAIS QUE SE INICIEN (CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVOS E PENALIS), ASÍ COMO, ÁS INDEMNIZACIONES QUE PROCEDAN, CON RESPONSABILIDADE SUBSIDIARIA DE QUEN AUTORIZA SEN TER EN CONTA OS DEFECTOS DOS QUE SE LLE PON EN COÑECEMENTO.

3.- Téñase en conta que o Inventario de Humidais de Galicia non recolle ningún humidal, agas os protexidos polo Convenio Ramsar. Téñase en conta que ademais dunha impresionante e exclusiva biodiversidade, calcúlase que unha hectárea de turbeira pode almacenar entre 3 e 3,5 veces máis carbono que unha hectárea de bosque tropical, reducindo a emisión de gases de efecto invernadoiro e o quecemento global do planeta, polo que é fundamental a conservación destes sumidoiros e acumuladores de carbono.

Téñase en conta que o parque eólico Maragouto e a súa infraestrutura de evacuación pon en perigo a viabilidade do sistema de turbeiras da área de afección dos proxectos.

4.- Téñase en conta que o Plan Sectorial Eólico de Galicia é un regulamento que non está adaptado a actual normativa de avaliación de impacto ambiental e que está desfasado, caduco e obsoleto e que carece de avaliación ambiental estratéxica ao igual que as súas modificacións, sendo esta preceptiva. Ademais, nunca chegou a publicarse íntegramente o seu texto e as correspondentes modificacións do mesmo no Diario Oficial de Galicia vulnerándose o artigo 9.3 da Constitución española (principio de publicidade das normas e principio de seguridade xurídica).

5.- Acceso dixital, ao abeiro da Lei 27/2006, á documentación relativa ao seguimento ambiental do Plan Sectorial eólico de Galicia e ao programa de vixancia ambiental deste, tal e como indica o artigo 51 da Lei 21/2013, de 9 de outubro de avaliación ambiental de Galicia.

Véxase o Informe Macroeólicos:

<https://mapaseolicos.wordpress.com/informe/>

6.- Teñan en conta que en consoancia co anterior estase a vulnerar unha mancha de normativa que xera indefensión para a cidadanía como:

- Directiva 2003/4/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 28 de xaneiro de 2003, relativa ao acceso do público á información ambiental e o Convenio de Aarhus de 1998 sobre o acceso á información, a participación do público e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente, que garanten o acceso público a información ambiental que obre en poder das autoridades públicas ou doutras entidades no seu nome, tanto cando se lles solicite como mediante divulgación activa.
- Decisión 2005/370/CE do Consello, do 17 de febreiro de 2005 sobre a celebración, en nome da Comunidade Europea, do Convenio sobre o acceso á información, a participación do público na toma de decisións e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente (DO L 124 de 17.5.2005, pp. 1-3)
- Regulamento (CE) nº. 1367/2006 do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de setembro de 2006, relativo á aplicación, ás institucións e aos organismos comunitarios, das disposicións do Convenio de Aarhus sobre o acceso á información, a participación do público na toma de decisións e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente (DO L 264 de 25.9.2006, pp. 13-19)
- Decreto 127/2008, do 5 de xuño, polo que se desenvolve o réxime xurídico dos humidais protexidos e se crea o Inventario de humidais de Galicia.
- Lei 7/2012, de 28 de xuño de Montes de Galicia.
- Directiva 2014/52/UE do Parlamento Europeo e do Consello do 16 de abril de 2014 pola que se modifica a Directiva 2011/92/UE, relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente.

- Directiva 2011/92/UE do Parlamento e do Consello, do 13 de decembro de 2011, relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente
- Directiva 2001/42/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de xuño de 2001, relativa á avaliación ambiental dos efectos de determinados plans e programas no medio ambiente.

7.- Ao abeiro do Convenio Europeo da Paisaxe, en vigor o 1 de marzo de 2004, e que España ratificou o citado Convenio o 26 de novembro de 2007 (BOE de 5/02/2008), o papel do dereito non é recoñecer e protexer un valor ou unha beleza paisaxística particulares; o que o dereito debe recoñecer en primeiro lugar e, por conseguinte protexer, é un valor complexo: a necesidade de toda a cidadanía de establecer unha relación sensible co territorio, de beneficiarse desta relación e de participar na determinación das características formais dos lugares que habitan ou frecuentan. Ninguén, incluída a promotora deste proxecto e a Xunta de Galicia, teñen dereito a emborronar a dimensión paisaxística dun territorio sen ter primeiro en conta o interese do conxunto da poboación local afectada. E o dereito á Paisaxe non pode ser determinado por un desenvolvemento económico que non ten en conta a aparencia dos territorios aos que afecta, senón que debe reflectir as verdadeiras aspiracións dos homes e mulleres que o habitan. E no presente caso existe un rexeitamento social expreso e masivo tanto ao parque eólico MARAGOUTO e os demais parques eólicos xa existentes ou en tramitación na área xeográfica de afección deste proxecto e as liñas de evacuación existentes e en tramitación na mesma área xeográfica. Non se pode transformar unilateralmente por mor do interese dunha empresa as paisaxes agrarias, culturais e forestais e o medio de vida das familias en paisaxes industriais e polígonos eólicos que só benefician a empresas como é o presente caso.

Véxase o documento INFORME DA COMISIÓN TÉCNICA TEMPORAL SOBRE ENERXÍA EÓLICA E PAISAXES CULTURALS EN GALICIA: <http://consellodacultura.gal/publicacion.php?id=443777>

Véxase: “Efectos de los parques eólicos e instalaciones eléctricas asociadas sobre la salud”.

<https://aliente.org/efectos-eolica-salud>

Outes, 21 de abril de 2022

Asdo.- _____